

புதிய கண்ணாட்டம்

PUTHIYA KANNOTTAM

පුද්‍ය කනණාට්ටම

வெளியீடு: 47

20 ஏப்ரல் 1999

விலை: ரூபா 7.00

பக்கம் 105

பக்கம் 07

பக்கம் 09

- ★ நான்கு மாகாண சபைகளில் அறுதிப்பெரும்பான்மை இல்லை!
- ★ இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை அரசு அமுல்படுத்தாததன்— அதிருப்தியை தமிழ்மக்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.
- ★ இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கு சிங்கள மக்கள் ஆணை!

திருப்பங்களை ஏற்படுத்தும் தேர்தல் முடிவுகள்

நடந்து முடிந்த மாகாணசபைத் தேர்தலில் பொதுஜன முன்னணி ஐந்து மாகாணசபைத் தேர்தல்களிலும் வென்று மாகாண அரசாங்கங்களை அமைக்க முன் வந்துள்ள போதும் கூட வடமத்திய மாகாணம் தவிர்ந்த ஏனைய நான்கு மாகாணங்களிலும் (ஊவா, சப்ரகமுவ, மத்திய, மேல் மாகாணங்கள்) அறுதிப்பெரும்பான்மை அற்ற நிலையிலேயே உள்ளது. இருப்பினும், அதிகப்படியான ஆசனங்களைக் கொண்ட

எனது என்பதையே காட்டுகின்றது. இது ஒரு புறமிருக்க, சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் இத் தேர்தல் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. மத்திய மாகாணத்திலும், மேல் மாகாணத்திலும் இவர்களுடன் கூட்டுக்கு போனாலே ஸ்திரமான அரசொன்றை நடத்த முடியும் என்ற நிலையே இம் மாகாணங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது. மேல் மாகாணத்தில் புதிய இடதுசாரி முன்னணியிலிருந்து ஒருவர் தெரிவாவதற்கும், கெர்முப்பு மாவட்டத்தில் ஐக்கிய தேசி

அரசை அமைக்க முடியும். அது மாத்திரமல்லாமல் மிகவும் பலவீனமான முறையில் அமையக்கூடிய எதிர்காலப் பாராளுமன்றங்களில் ஓர் காத்திரமான செயற்பாட்டை தமிழ்க்கட்சிகள் செய்ய விரும்பினால், ஓர் ஐக்கியப்பட்ட தமிழ்த் தரப்பொன்றினூடாகவே அதனைச் சாத்தியமாக்க முடியும். கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தமிழ்க்கட்சிகள் பிரிந்து நின்று செயற்பட்டதால் வட-கிழக்கில் தமிழ் மக்களின் ஆறு பிரதிநிதித்துவம் இழக்கப்பட்டது. அத்துடன் தமிழ்க்கட்சிகளுக்குள் அரசியல் ரீதியான இணக்கப்பாடுகள் இல்லாமையால், இன்றைய பாராளுமன்றத்திலும் இவர்களால் எதுவும் சாதிக்க முடியவில்லை. அதே சமயம் பொது ஜன முன்னணி ஐந்து மாகாணசபைகளை கைப்பற்றியதானது சிங்கள மக்கள் அரசின் தீர்வுத்திட்டத்தின் மீதுவைத்துள்ள நம்பிக்கையையும் புலப்படுத்தி

தமிழ்க்கட்சிகள் இணைந்து நடவடிக்கைகள்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, ஈழமக்கள் ஜனநாயகக்கட்சி, தமிழீழ விடுதலை இயக்கம், தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம், ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆகியவற்றின் தலைவர்கள், பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கூட்டமொன்று 28.03.99 அன்று கொழும்பில் இடம் பெற்றது. தமிழ் மக்களின் எரியும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக இயன்ற வரை தமிழ்க்கட்சிகள் இணைந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென பல தரப்பாலும் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

T.U.L.F சார்பாக யாழ்ப்பாண உதவி மேஜர் திரு. ரவிராஜ், E.P.D.P சார்பில் அதன் செயலாளர்நாயகமும் யாழ்ப்பாணமன்ற உறுப்பினருமான கௌரவ. டக்ளஸ் தேவானந்தா, T.E.L.O சார்பில் அதன் தலைவரும், வன்னி பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான கௌரவ. அடைக்கலநாதனும், P.L.O.T சார்பில் அதன் தலைவரும், வன்னி பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான கௌரவ. சித்தார்த்தனும், E.P.R.L.F சார்பில் அதன் செயலாளர் நாயகமான திரு. சுரேஷ்பிரேமச்சந்திரனும், இக்கட்சிகளின் ஏனைய பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்ட இக்கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை அரசுக்கு முன்வைப்பதெனவும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான அழுத்தங்களை உருவாக்குவதெனவும் முடிவானது.

1. வலி வடக்கில் பொது மக்களுக்கு சொந்தமான காணிகளை சுவீகரிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்டு வந்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் அப்படியான திட்டம் எதுவும் இல்லையென அரசாங்கம் அறிவித்துள்ள போதிலும், வலிவடக்கிலிருந்து இடம் பெயர்ந்த பொதுமக்களை மீண்டும் அவர்களின் சொந்த இருப்பிடங்களில் திரும்பிச் சென்று வாழ்வதற்கு தொடர்ந்து விதிக்கப்பட்டுவரும் தடை நீடிக்கும் வரையில் இத்தகையதொர் சுவீகரிப்பத்திட்டம் இருந்து கொண்டிருப்பதாகவே நாம் கருதுகிறோம்.

எனவே வலிகாமம் வடக்கிலிருந்து இடம் பெயர்ந்த தமிழ்மக்களை மீண்டும் அங்கு சென்று வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் உடன் அனுமதி வழங்க வேண்டும் எனக் கோருவதுடன், இத்தகைய திட்டம் அமுல்படுத்தப்படுமானால் அரசியல் ரீதியாகவும், சட்ட ரீதியாகவும் அதை எதிர்ப்பதெனவும் முடிவானது.

2. திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் அகதிகளாக வெளியேறியுள்ள சூழ்நிலையில்

பொதுஜன முன்னணியையே அரசமைக்கும்படி அவ்வவ் ஆளுநர்கள் கோருவார்கள். இதற்கு முன்னர் நடந்த மாகாணசபைத் தேர்தல், பாராளுமன்றத் தேர்தல், ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் விட இம்முறை குறைந்தளவு வாக்குகளைபெற்றுள்ளமையானது ஆளும் கட்சி தொடர்பாக மக்களின் கணிசமான பகுதியினருக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ள

யக் கட்சி அதிகப்படியான வாக்குகளைப் பெறுவதற்கும், தமிழ் மக்களும் காரணம் என்பதையும் இத்தேர்தல் உணர்த்தி நிற்கின்றது. இந்நிலையில் ஐ.தே.கட்சி ஆயினும் சரி, இல்லையெல் பொதுஜன முன்னணி ஆயினும் சரி சிறிய கட்சிகளுடனும், சிறுபான்மைக்கட்சிகளுடனும் கூட்டுக் சேர்வதன் மூலமே எதிர்காலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் ஓர் ஸ்திரமான

நிற்கின்றது. அதே சமயம் நாலரை வருடங்களாக அரசு யுத்தத்தை நிறுத்தி தீர்வுத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தவில்லை என்ற அதிருப்தியையும் தமிழ் மக்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். எனவே காலதாமதமின்றி அரசின் தீர்வுத் திட்டம் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை பூர்த்தி

8ம் பக்கம் 8

11ம் பக்கம் 11

அன்பு கண்ட தமிழ் மக்களே!

நீண்ட காலத்தின் பின்னர் தமிழ்க்கட்சிகள் கூடிப் பேச ஆரம்பித்துள்ளன. தமிழ்க் கட்சிகளின் ஒற்றுமைதான், சிங்கள அரசாங்கத்துக்கு நிற்பந்தத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை, நீங்கள் சொல்வது மாதிரியே தமிழ்க்கட்சிகளும் உணர்கின்றன.

ஆனாலும் அவர்கள் மத்தியில் உள்ள சிறிய முரண்பாடுகள் அவ் ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கு குந்தகமாக இருந்து வந்தது. அம் முரண்பாடுகள் இன்னும் இருந்த பொழுதும் கூட, அம் முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்து உடன்பாடான கருத்துக்களிலாவது ஒத்துப்போக வேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும். இதனை தமிழ்க்கட்சிகள் புரிந்து கொள்ளும் என நான் நம்புகின்றேன்.

அதே சமயம் ஒற்றுமைக்கு குந்தகமாக இருக்கக்கூடிய விடயங்கள், இயன்றவரை விரைவில் களையப்படவேண்டும் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது பொருந்தும். முதலாவதாக கட்சிகள் மத்தியில் ஏற்படும் சகல கருத்து முரண்பாடுகளும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடப்பெற்ற நாம், மக்களை பாதிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை தவிர்த்துக் கொள்வதானது, மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையையும், இயக்கங்கள் மத்தியில் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்தும்.

மூன்றாவதாக தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகள் தொடர்பாக, ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் ஓர் சமஷ்டி ஆட்சி ஏற்பட வேண்டுமென்பதில், தமிழ்க்கட்சிகள் தெளிவாக உள்ளன.

ஆனால் அவற்றின் அதிகாரங்கள், அலகு போன்ற விடயங்களில், சில வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன என்பதையே இவ்வாறான விடயங்கள் முழுமையான விவாதத்திற்குள்ளாகக் கப்பட்டு, அவற்றில் கருத்தொற்றுமைகாண வேண்டுமென்பது மிகவும் அவசியமானதாகும்.

இவ்விடயங்களில் எம்மால் கருத்தொற்றுமைக்கு வரமுடியாவிடில், தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளை நாம் ஒரே குரலில் பேச முடியாதென்பதுடன், இனப் பிரச்சினை தீர்வுக்கு ஆளும்கட்சி-எதிர்க்கட்சிகளுக்கிடையில் ஒற்றுமை உருவாக வேண்டுமென நாம் கூறுவதிலும் அர்த்தமில்லாமல் போய் விடும்.

எனவே தமிழ் கட்சிகள் மத்தியில் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் தொடர்பாக கருத்தொற்றுமை உருவாக வேண்டும், அது மிக மிக அவசியமானது என்பதையும் தமிழ்க்கட்சிகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நடைபெறுகின்ற யுத்தத்திற்கு முடிவு கட்ட, தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நியாயபூர்வமான தீர்வொன்றை எட்ட, தமிழ்க்கட்சிகள் மத்தியிலான ஒற்றுமை மிகவும் அவசியமானதாகும்.

ஜனநாயகம் இல்லை, கொள்கை அடிக்கின்றார்கள், கொலை செய்கின்றார்கள், கப்பம் வாங்குகின்றார்கள், அரசுக்கு ஆதரவாக செயற்படுகின்றார்கள் என்ற பல்வேறு விதமான விமர்சனங்கள் தமிழ்க்கட்சிகள் மீதுண்டு.

அதேபோல் ஓர் இயக்கத்தைப் பற்றி இன்னொரு இயக்கமும் பல விமர்சனங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

ஆனால் இப்பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு நாம் வழிவகைகளை கண்டு பிடிக்க வேண்டுமே அல்லாமல், இப்பிரச்சினைகளைக் காரணம் காட்டி நாம் ஒற்றுமைப் படுவதிலிருந்து பின்வாங்கி விடக்கூடாது.

கடந்த மார்ச் மாதம் 28ம் திகதி தமிழ்க்கட்சிகள் சந்தித்துப் பேசியமையானது, மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

ஆனால் இச் சந்திப்புகள் நின்று போகாமல் தொடர வேண்டும் என்பதுடன் இந் சந்திப்புகள் ஓர் ஐக்கிய முன்னணியை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்படவேண்டும்.

மக்கள் யுத்தத்தால் மிகவும் களைத்துவிட்டார்கள். தமது இரத்த பந்தங்களை இழந்து, உற்றார் உறவினரை இழந்து வருடக்கணக்கில் அகதி வாழ்க்கைக்குள் அல்லப்பட்டு, அநாதைகளாகவும், பஞ்சை பராரிகளாகவும், போக்கிடமின்றி நாடோடிக் கூட்டமாக எமது மக்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

தனி நாட்டுக்காகப் போராடப்பெற்று, இன்று வலி-வடக்கிற்கே சிங்களக் குடியேற்றம் வந்து விடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டிய சூழ்நிலையிலேயே நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம், ஆயுதப் போராட்டம் தொடர்வதென்பது மேலும் மேலும் எமது மக்கள் அழிந்தொழிந்து போகவே வழிசமைக்கும்.

இந்நிலையில் திட்டவாட்டமான முடிவுகளை எடுத்து எமது மக்களை வழிநடாத்த வேண்டியதும், இவ்வல்லல்களிலிந்து தமிழ் மக்களை மீட்டெடுத்து, அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதும் தமிழ்க்கட்சிகளின் கடமையாகும். இதனை தனியொரு கட்சியாக சாதிக்க முடியாது என்பதை தமிழ்க்கட்சிகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வடிப்படையில்தான், ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஒற்றுமை, ஐக்கியம் ஆகியவற்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

எமது மக்களின் நலன்களை முதன்மைப் படுத்தி, கட்சி நலன்களை இரண்டாம் பட்சமாக கருதுவோமாயின், நிச்சயமாக எம்மால் பல விடயங்களைச் சாதிக்க முடியும். இதனையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

முடியும். இதனையும் தமிழ் கட்சிகள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்க்கட்சிகளை சீர்குலைப்பதிலும், அதற்குள் பிரச்சினைகளை தோற்றுவிப்பதிலும், கட்சிகளுக்கிடையில் போதல்களை உருவாக்குவதிலும் அவற்றை மக்கள் மத்தியில் செல்லாக்காசான கட்சிகளாகக் காட்டுவதிலும் அரசும் அதன் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களும், மிகத்தந்திரமாகச் செயற்பட்டுவருகின்றன.

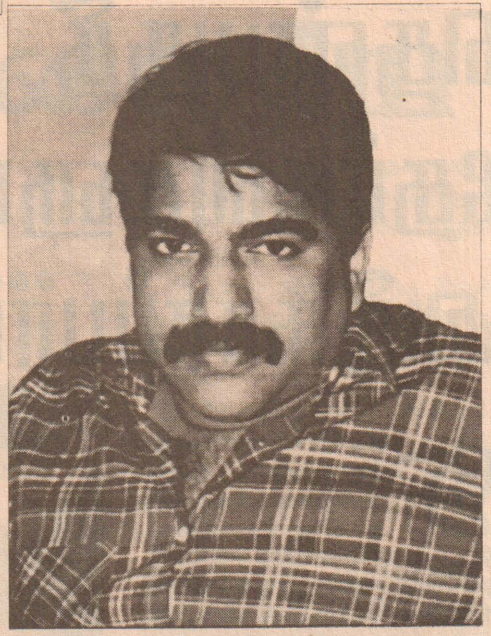
எமக்குள் ஏற்படும் ஒற்றுமை என்பது சிங்கள அரசுக்கு வயிற்றில் புளிகரைத்த நிலையையே ஏற்படுத்தும்.

நாம் ஐக்கியப்பட்டு, பலமாய் இருப்பதை எமது எதிரி எப்பொழுதும் விரும்பப் போவதில்லை. நாம் ஐக்கியப்பட்டு பலமாய் இருப்பது, சிங்கள அரசுக்கு எப்பொழுதும் தலையிடையாகவே இருக்கும்.

எனவே எம்முள் பல்வேறுபட்ட குழப்பங்களை உருவாக்குவதிலும், எம் மத்தியில் முரண்பாடுகளை உருவாக்குவதிலும் அரசு தீவிரமாகச் செயற்படும் என்பதையும் புரிந்து கொண்டு எமது நகர்வுகள் அமைய வேண்டும்.

ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் கலந்துள்ளதாக எம்மைப்பற்றி பேசும் நாம், எம்மை முழுமையான ஜனநாயக சக்திகளாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

எமது கைகளில் ஆயுதங்கள் இருக்கும் வரை எம்மைத்தமது பகடைக்காய்களாக மாற்றவே அரசும், ஆயுதப்படையும் முயற்சிக்கும். இவற்றிலும் நாம் கவனமாக இருந்தாலே, எமக்குள் முழுமையான ஐக்கியம் உருவாகும் என்பதுடன், எமது மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கவும் வழிபிறக்கும்.

அன்பார்ந்த மக்களே!

உங்களுக்கு சில கடமைப்பாடும் உண்டு. தமிழ்க்கட்சிகள் ஐக்கியப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தும் நீங்கள், அவர்கள் ஐக்கியப்பட்டு வரும் பொழுது அவர்களுக்கு, உற்சாகமும், ஒத்துழைப்பும் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒற்றுமைக்குள் வராமல் வெளியில் இருக்கும் அமைப்புகளையும் இதற்குள் வர வலியுறுத்த வேண்டும்.

தமிழ்க்கட்சிகள் மத்தியில் ஒற்றுமை இல்லாத போது அவற்றை கேலியும், கிண்டலும் செய்யும் தமிழ் பத்திரிகைகள், அவர்கள் ஒற்றுமைப்படும் பொழுது உற்சாகப்படுத்துவதில்லை என்பது கசப்பான உண்மையே.

இவற்றிலும் மாற்றங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். எனவே தமிழ்க்கட்சிகளும், தமிழ்மக்களும் யதார்த்த நிலைகளைப் புரிந்த கொண்டு, செயற்படுவோமாயின், எமது பிரச்சினைகள் தீர்வழிபிறக்கும் என உறுதியாக நம்புகின்றேன். மறு மடலில் சந்திக்கும் வரை.

அன்புடன்
சுரேஷ்

மாண்புமிகு எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களுக்கு,

வணக்கங்கள். சாந்த இஸ்லாம் அமைத்து சமாதானப்பயணம் ஆரம்பித்துள்ளமை குறித்து மனங்கனிந்த பாராட்டுக்கள். இனங்களுக்கு இடையிலும், மதங்களுக்கிடையிலும், ஒற்றுமையுடன், புரிந்துணர்வுடன் வளரவேண்டுமென அண்மைக்காலமாக அந்நிலைமையும் உரைகள் கண்டு மிகக் மகிழ்ச்சி.

மொழி மனத உள்நாங்களுக்கிடையிலான உறவுக்கு பாலமாக அமைய வேண்டுமென்ற பிளவுகளுக்கான வித்துக்களாகவிடக்கூடாது என்ற உங்களின் நியாயமான சந்திரனைக்கு வாழ்த்துக்கள். மொழி மொழிப்பு என்பதை சீதவைப்பாடாதவர்களுக்கு ஒவ்வொருவரும் ஏனைய மொழி பற்றிப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்களாக மலர் வேண்டும் என்ற உங்களின் ஆவல் கண்டு ஆனந்தம்.

எதிர்க்கட்சியை இல்லாத ஜனநாயகம் பற்றி உங்களின் கனவு பற்றி எண்ணி மாண்புமிகு என்னும் சிங்களத்தின் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் ஒரு துள் என்னும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லப்படலாமா என்பது குறித்து சந்திரனைகள் சிமலாங்கின்றன. சீதைய ஐக்கிய முன்னணியை ஸ்தாபித்து நட்புறவு

அமைச்சரும், முஸ்லிம் காங்கிரசின் தலைவருமான எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களுக்கு ஒரு திறந்த மடல்!

க்கு பாலம் அமைக்கும் உங்கள் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள்.

இருந்த போதிலும், உங்கள் சிவநம்புகளில் சில குறித்த ஐயங்களும், சந்தேகங்களும் எழுவதால் தான் இம் மடலை வரைய வேண்டியதாயிற்று. முதலாவதாக முஸ்லிம் காங்கிரசின் சீதாந்தமானது தமிழ் மொழியைப் பேசும் மக்கள் மத்தியில் ஒரு வித பிளவை உண்டாக்கின்றது என்பது அங்கமாகவே பலராலும் கருதப்பட்டது.

குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள முஸ்லிம்களின் நலன்கள் குறித்தும், தனித்துவம் குறித்தும் நீங்கள் கவலைப்பட்டளவுக்கு திணறினலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் எதிர்காலம் பற்றிக் கவலைப்பட்டிருக்கவில்லை. வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்காக 1988ன் இறுதிப் பகுதியில் நடந்த சிதாந்தம் தான் முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கு முதன் முதலில் ஒரு அரசியல் பலத்தை வழங்கியது எனலாம். இதன் மூலம் முஸ்லிம் காங்கிரசின் வித்துக்கள் முளைத்து வளர வழி ஏற்பட்டது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையின் ஒருவருடனாக அட்சியில் முஸ்லிம் மக்களின் அரசியல் நலன்களுக்கு குறிக்கமான சிவநம்புகள் இடம்பி

றவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்வீர்களான நம்புகின்றேன்.

இணைந்த வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களனைவரும் சத்தம் அடலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வாய்ப்புகள் உண்டென்பதை நிராகரிக்க மாட்டீர்கள் என்பது நிச்சயம்.

என்னும் எல்லா மட்டங்களிலும் ஐக்கியம் மலர்வெண்டும் என்று ஆசைப்படும் நீங்கள் வடக்கு கிழக்கு இணைப்புக்கு மட்டும் நிபந்தனை விதிப்பது ஏன்? வடக்கும் கிழக்கும் தொடர்பு இணைந்திருப்பதற்கு திண்கிழக்கு மாகாணசபை சீதவை எனக்கொருவரின் மூலம் குறிக்கம் ஏற்படுத்துவது எதற்காக?

முஸ்லிம் மக்களின் மீது புலிகளாலும், அய்யுத பாரணிகளாலும் திண்க்கப்பட்ட குரூர அனுபவங்கள் உண்டு என்பது மறுக்கப்பட முடியாதது. கசப்பான சீதவைகளான - அந்நத துயரங்களின் வடுக்கள் இலகுவாக அந்நிடக்கூடியவையல்ல என்பதும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட வேண்டியதே. இந்நதாலும் எல்லாத்தரப்பிலுள்ள சீவிரவாதப் பேரங்குகளை முறியடிப்பதற்கு நதானமாக சிந்திப்பவர்கள் வறு காட்ட முன்வர வேண்டியதே காலத்தின் சீதவை

யாக வீர்கிறது. எனவேதான் இருட்டில் சூடுமூலம் சூடுகளைப் பேராலத் திராடும் பிர்வணைவாதப் பேராரை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்கும் கூட நதானமாக சிந்திக்கும் அரசியல் தலைவர்கள் மத்தியில் கருத்திராடும்பு சீதவைப்படுகிறது.

இதனை எய்தும் வகையிலேனும் நீங்கள் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலுள்ள ஜனநாயக சக்திகளை பலப்படுத்த முன்வரவேண்டும். அரசாங்கத்தின் முப்படைகளையும் எதிர்த்து நிதும் புலிகளின் தலைமையுடன் சவால் விடுத்து சிவநம்புவது தமிழ்க்கட்சிகளுக்கு எவ்வளவு சிரமமானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இலங்கைத்தீவின் ஒற்றைப்பாட்டுப் பேண்ப்பட வேண்டுமென்பதற்காக உயிர்த்தியாகம் செய்து, மரண அச்சுறுத்தலை எதிர் சிராக்கியம் சிவநம்பும் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொள்வது உங்களுக்கு சிரமமானதாக இருக்காது.

ஆகவேதான் நிபந்தனையற்ற வகையில் வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பை உத்தரவாதப்படுத்துவது மூலம் சீவிரவாதப் பிர்வணைப் பேரங்குகளை முறியடிக்கவும், தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் மத்தியில் சுமுகமான நல்லூறவுக்கு வழிவகுக்கவும் தாங்களும், தாங்கள் சீதாந்தவித்த கட்சியும் முன்வரவேண்டுமென எதிர்பார்த்துக்கின்றேன்.

அஷ்ரப் அவர்கள் சிவநம்புகள்

தென்பகுதி மாகாணசபைத் தேர்தல்களும் அதிகாரப்பரவலாக்கமும்

தெற்கில் அதிகாரப்பரவலாக்கம் பற்றிய கோரிக்கைகள் இந்த நாட்டின் தமிழ், முஸ்லீம், மலையக மக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு வலுச்சேர்த்து விடும் என்று இக்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒரு கணிசமான பகுதியினர் கருதுகின்றனர். இவர்களின் மனங்களில் மையவாதம்தான் மேல்லோங்கி இருக்கிறதே தவிர அதிகாரப்பரவலாக்கம் அல்ல.

காரணம் மத்திய அரசுக்கு பங்குதாரர்களாக போட்டியிடும் கட்சிகளே இங்கும் போட்டியிடுகின்றன. எனவே இங்கு அதிகாரப்பரவலாக்கம் என்ற எண்ணப்பாட்டை விட மத்தியில் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்கான ஊன்று கோலாகவே ஸ்ரீ.ல.ச.க., ஐ.தே.க போன்ற கட்சிகள் இந்த தேர்தல்களை கருதுகின்றன.

வயம்ப தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டம் ஒன்றில் ஜனாதிபதி அவர்கள் உரையாற்றுகையில் பொதுஜன முன்னணி பதவிக்கு வருமிடத்து இந்த மாகாணத்தில் உள்ள சில பாடசாலைகள் தேசியப் பாடசாலைகளாக தரம் உயர்த்தப்படும் என்று குறிப்பிட்டார். இது அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்குட்பட்ட விடயங்கள் பெறுமதி அற்றவை என்ற கருத்து நிலையையும் உள்ளடக்குகிறது. அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கு மாறான ஒருமையவாத சிந்தனைப்போக்குமாகும்.

தேசியம் என்பது கூட மத்தி, மாகாணம் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. இங்கு தேசியம் என்பது மத்தி என்ற அர்த்தத்தையே பெறுகிறது.

அதை விட தென்பகுதி அரசியல்வாதிகளுக்கு அதிகாரப்பரவலாக்கலில் ஆர்வம்மின்மை தென்பகுதிக்கு அது அவசியமில்லை என்ற மனோபாவத்திலிருந்து வருகிறது.

தவிர எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் சமத்துவமற்ற அதிகாரப்பரவலாக்கம் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். இது இரு வேறு அர்த்தங்களைப் பெறும்.

1. இனப்பிரச்சினைக்குள்ளான மக்களுக்கே அதிகாரப்பரவலாக்கம் என்பது.

2. வடகிழக்குக்கான அதிகாரப்பரவலாக்கல் கூடுதலாகவும், ஏனைய பகுதிகளுக்கு குறைவாகவும் என்றும் அர்த்தப்படலாம்.

இந்த விடயம் இதயசத்தியுடன் சொல்லப்பட்டதா அல்லது இப்போது அரசு முன்வைத்திருக்கும் தீர்வு யோசனைக்கு மறுத்தான் போடச் சொல்லப்பட்ட எதிர்க்கட்சியின் மாமூலான வார்த்தை விளையாட்டா என்பதெல்லாம் கேள்விக்குரியன.

மாகாணசபை முறைமை அமுலுக்கு வந்து 10 வருடங்களுக்குப்

பின் இவை சாதித்தவை என்ன என்பது பற்றி ஒரு முறையான ஆய்வு நடத்தப்பட வேண்டும்.

இவை நாட்டுக்கு ஒரு சமையாக இருக்கின்றனவா? என்பதனை ஆராயவேண்டும்.

உண்மையில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்ற கருத்துரு இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்ற அடிப்படையிலேயே உருவாகியது. ஆனால் தமிழர்களுக்கு ஏதோ வழங்கிவிட்டதாக சிங்கள மக்கள் சந்தேகப்பட்டது விடக்கூடாது என்பதற்காகவே ஏனைய மாகாணங்களுக்கும் அதிகாரப்பரவலாக்கல் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அதனால் தான் அதற்குப் பால் அதற்கு முக்கியத்துவம் அற்று போனவது.

தற்போது நாட்டின் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்கு மக்களிடம் எமக்கு எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பதை அளப்பதற்கான கருவியாகவே இவை மாறியுள்ளன.

எந்த மக்களுக்கு இந்த மாகாணசபை முறை தீர்வாகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அங்கு அது பிரேமதாசாவின் புண்ணியத்தில் கலைக்கப்பட்டதோ சரி. அது பற்றியாரும் கவலை கொள்வதில்லை. ஆனால் அதிகாரப்பரவலாக்கல் இனங்களுக்கு மாத்திர மல்ல பல வேறு பிராந்தியங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் சிறந்தது.

இலங்கையின் தொலைதூர கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் தமது மாகாணத் தலைநகருக்கே செல்லாது கொழும்பு சென்றே தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டிய நிலை. எமது அரசியல் வாதிகளும் தமிழ் அரசியல் வாதிகள் உட்பட கொழும்பு மையவாத எண்ணங்கொண்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் போக்கு அடியோடு மாற்றப்படவேண்டும். அப்போதுதான் கிராமப் புறத்திற்கும் நகரப்புறத்திற்கும் இடையேயான ஏற்றத்தாழ்வு, உள்ளக கட்டமைப்புகளில் மற்றும் சமூக பொருளாதார துறைகளிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

தவிர மத்திய பாராளுமன்றத்தில் ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற தோற்றப்பாடுகள் நிலவ்வது போல நாடளாவிய அளவில் வெவ்வேறுகட்சிகளின் ஆட்சியில் மாகாணசபைகள் ஆளும் எதிர்க்கட்சிகள், என்ற நிலை ஆரோக்கியமான ஒரு ஜனநாயக சூழலைத் தோற்றுவிக்கும். நாட்டை ஜனநாயகப்படுத்துவதற்கு இதுவும் ஒரு சிறந்த வழியாகும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் பற்றிய எண்ணங்கள் மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்துள்ள அளவிற்கு அரசியல் கட்சிகள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

குறிப்பாக பொதுஜன முன்னணி. அதிகாரப்பரவலாக்கல் பற்றி பல்வேறு ஸ்தாபனங்களுடாக நடத்திய கருந்தரங்குகள் ஓரளவுக்கு நல்ல பலனைத் தந்திருக்கிறது என்றே கூறவேண்டும்.

ஆனால் அதனை உண்மையான அதிகாரப்பரவலாக்கல் மூலம் பூரணத்துவப்படுத்தாமல் இடைநடுவில் கைவிடுவது என்பது அத்தனைபேருடைய உழைப்பையும் வியர்த்தமாக்கிவிடுவதோடு பரந்த நோக்குடன் செயற்பட்ட பல முற்போக்காளர்களை விரகத்தியின் விளிம்புக்குத் தள்ளிவிடும்.

இந்த பல்வேறு அம்சங்களையும் கருத்திற்கெடுத்து சம்பந்தப்பட்டவர்கள் செயற்படுவார்களா? பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

ரீ. சந்திரன்

ஆனவரி 29ம் திகதியிலிருந்து பெப்ரவரி 4ந் திகதி வரை கொழும்பு லிபர்ட்டி திரை அரங்கில் திரைப்படவிழா நடைபெற்றது.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற காலத்து இந்து முஸ்லீம் கலவரங்கள் அதனால் நேர்ந்த மானிடத்துயரங்கள் உள்ளிட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகள் 8 திரைப்படங்கள் காண்பிக்கப்பட்டன.

22 யூன் 1987, மகாத்மாவின் உருவாக்கம் (TEH MAKING OF THE MAHATMA) சர்தார் (SARDAR) நேரு, காந்தி, இருள் (TAMAS I-11) பாகிஸ்தானுக்கு ரயில் (TRAIN TO PAHISTAN) உஸ்ணக்காற்று (GARM HAVA) ஆகியனவே திரையிடப்பட்ட படங்கள். ஆசியத் திரைப்படமேயும் இந்தியத் தூதரகமும் இணைந்து இந்த திரைப்பட விழாவை நடத்தின.

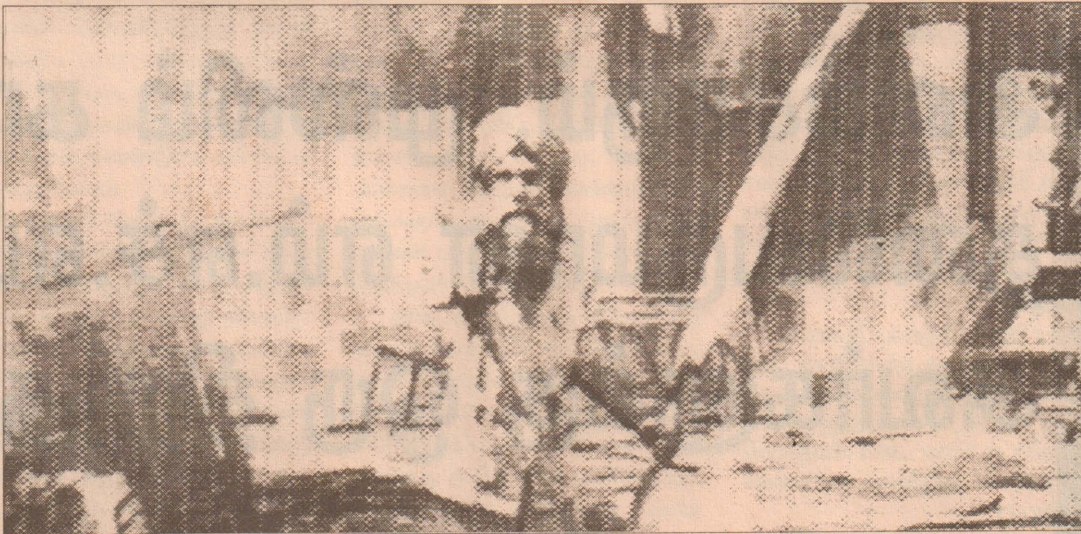
மகாத்மாவின் உருவாக்கம், சர்தார் ஆகிய படங்கள் இவற்றில் முக்கியமானவை.

இந்த இரண்டு படங்களும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்களித்த இரு முக்கியமான தலைவர்களைப் பற்றிச் சித்தரிக்கின்றன. முதலாவது படம் மோகன் கரண்சம் காந்தி தென்னாபிரிக்காவில் மகாத்மாவாக உருவாகியதைப் பற்றிச் பேசுகிறது.

சர்தார் 1945-50 வரையிலான காலத்தில் இந்திய நாட்டின் உருவாக்கத்தில் பட்டேல் அவர்கள் வழங்கிய பங்களிப்பை சிறந்த முறையில் சித்தரித்தது. நிசாம்சன், சமஸ்தானங்கள், ராஜாக்களின் கீழ் சிதறுண்டிருந்த இந்தியாவை உருவாக்குவதில் பட்டேல் அவர்கள் உறுதியான பங்களிப்பை வழங்கினார்.

முஸ்லீம் லீக்கின் தலைவர் ஜின்னா இந்தியா சுதந்திரத்திற்குத் தயாராகக் கொண்டிருந்த வேளையில் பாகிஸ்தான் பிரிவினையைக் கோரினார். முழுதாக இல்லாவிட்டாலும் இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை பெரும்பகுதிக்காகத் தவிர்ப்பது அவசியம் என பட்டேல் கருதினார்.

இந்தியத் திரைப்பட விழா 99

மகாத்மாகாந்தி இந்தப் பிரிவினையை உண்மையிலேயே விரும்பவில்லை. ஆனால் அதில் பட்டேல் உறுதியாக நின்றார்.

இந்தியாவின் பல்வேறு கிராமங்களிடம் அவருக்கிருந்த தொடர்பு, இனங்கலவரங்களின் போது தலைவர்கள் தமது ஆளுமையை வெளிப்படுத்திய விதம் இப்படத்தில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

தன்னலமின்மை, எளிமை, சுறுசுறுப்பு, அசாதாரண ஆளுமை, உறுதியாக முடிவெடுக்கும் தன்மை ஆகியவையே இவர்களைத் தலைவர்களாக உருவாக்கியது இவ்விருப்படங்களும் முறையே சியாம் பெனகல் அவர்களாலும், கேதன் மேத்தா அவர்களாலும் இயக்கப்பட்டன. மாபெரும் வரலாற்று நிகழ்வுகள் இங்கு சிறந்த முறையில் திரைப்படமாக்கப்பட்டுள்ளன. நிறையவே வரலாற்றுத் தகவல்களைச் சேகரித்து கடின உழைப்பைமேற்கொண்டு இப்படங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைமைத்துவ வெற்றிடமும், சுயநல, சர்வாதிகாரத் தலைமை

யும் நிறைந்த எமது பிரதேசங்களில் இப்படங்கள் பட்டி தொட்டி எங்கும் திரையிடப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் தலைவர்கள் யார்? அவர்கள் எவ்வாறு உருவாகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பாகிஸ்தானுக்கு ரயில் படம் பஞ்சாப் பகுதியில் சீக்கியர்களும், முஸ்லீம்களும் ஐக்கியமாக அமைதியாக வாழும் ஒரு கிராமம். இந்தியாவின் வேறு வேறு பகுதிகளில் நடைபெற்ற மதக்கலவரங்களில் கொல்லப்பட்ட சீக்கியவர்களின் உடல்கள் அந்தக்கிராமத்திற்கு ரயிலில் வருகின்றன. இதனைக் கிராமவாசிகள் பார்க்கிறார்கள். இவர்களிடையே விசம் விதைக்கப்படுகிறது. ஒன்றாக வாழ்ந்த சமூகம் இரண்டுபடுகிறது. சமூகவிரோத சக்திகள் முஸ்லீம்களின் உயிர் உடைமைகளைச் சூறையாடுகின்றன.

பாகிஸ்தானிற்குச் செல்லும் ரயிலில் பிரயாணம் செல்பவர்களை கொல்வதற்குச் சதி நடக்கிறது. முஸ்லீம் பெண்ணைக் காதலிக்கும் ஒரு கிராமத்துச் சண்டியன்

அந்தப் பிரயாணிகளை தனது உயிரைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறான். குஸ்வந்திசீங்கின் நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பமிலா ரொகல் (PAMILA ROCKS) இப்படத்தை இயக்கியுள்ளார்.

22 யூன் 1897 திருநெல்வேலி மணியாச்சி யங்சனில் ஆஸ்துரையைச் சுட்டுக் கொன்ற வாஞ்சி நாளை நினைவுபடுத்தும் குஜராத்தியக் கதை, இந்துத்துவ கருத்துத் தாக்கத்திற்குட்பட்ட பாலகங்காதர திலகரின் வழியைப் பின்பற்றிய சில இளைஞர்களைப் பற்றியது. பூனேப்பகுதியில் பிளேக் நோய் பரவியதை அடுத்து றாண்ட் (RANED) என்ற பிரிட்டிஷ் அதிகாரி இராணுவ சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தினான். மக்கள் மீது ஈவிரக்கமற்ற கெடுபிடிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

றாண்டைக் கொல்லவதற்கு இந்த இளைஞர்கள் திட்டமிடுகின்றனர். திட்டமிட்டபடியே றாண்ட் கொல்லப்படுகின்றான்.

பிறவின் (BREUIR) என்ற பொலிஸ் அதிகாரி உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டாத தந்திரமான

பேர்வழி. றாண்டை கொலை செய்வதற்கான கண்டுபிடிக்கிறான். அவர்கள் தூக்கில் இடப்படுகின்றனர்.

மராட்டிய மொழியில் எடுக்கப்பட்ட இந்த படம் மிகவும் உயிரோட்டமாக அமைந்துள்ளது.

நேரு படம் தகவல் படம் மாத்திரத்தான் அமைகின்றது. ஆனால் சுதந்திரம் பெற்ற ஆரம்பநாட்களில் சுதந்திர இந்திய அரசின் கருவொன்றை உருவாக்க எவ்வளவு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினார்கள் என்பதனை சித்தரிக்கிறது.

முஸ்லீம் இந்து வன்முறைகளில் போது கை காட்டி பார்த்து நிற்கும் பொலிஸிடம் தடியைப் பறித்து கலவரத்தில் ஈடுபடுவார் மீது நேரு தாக்குகிறார். மாபெரும் தலைவர்கள் எத்தகைய மானிட நேயமும் உறுதியும் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு. இப்படம் சியாம் பெனகலாலும், யூரி அல்டோக் கின் (YURI ATDORIN)என்னும் சோவியத் நாட்டவராலும் இயக்கப்பட்டது.

நான் உதிர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் உறங்கி விடவில்லை நகர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றேன் தோல்வியின் வடுக்கள் தோள்களில் கனமாக கனத்தாலும் புதிய சிறகுகளை சேகரித்த வண்ணம் "புதிய ஜெனநாயம்" நோக்கி ஓர் புதுப்பார்வையுடன். தூரா. சுதாசீலன் நன்றி; எக்ஸில்

நாட்டில் ஆதிக்கம் வகிக்கும் சில கருத்துக்கள் பற்றி

வடமேல் மாகாணசபைத் தேர்தலையடுத்து இந்த நாட்டில் நடைபெறும் வாடப் பிரதிவாதங்கள் ஜனநாயகம் பற்றியதாகவும், மக்களின் அடிப்படை உரிமை பறிக்கப்பட்டதாகவும் பேசப்படுகிறது.

இந்தச் சின்னஞ் சிறிய தீவின் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் மனிதர்கள் வாழ்வதற்கான அடிப்படை நிலைகளே தகர்த்தெறியப்பட்ட நிலையில் வயம்பத்தேர்தல் வன்முறைகள், மீறல்கள் மிகமிக அற்புதமானவையே.

இந்தச் தேர்தல் வன்முறையின் பின்னர் அரசியல் தலையீடு இல்லாத சுதந்திரமான பொலிஸ், சுதந்திரமான தேர்தல் ஆணையாளர் பற்றியெல்லாம் பேசப்படுகிறது.

தவிர ஆளும் பொதுஜன முன்னணியின் அமைச்சர்கள் மட்டத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தீவிர தேர்தல் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டியதன் அவசியமும் அலசப்பட்டது.

விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையில் உள்ள நபர்களுக்கான விருப்பு வாக்குமுறை ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்த வேட்பாளர்களையே மோதல்களில் ஈடுபடத்தூண்டுவதாகவே அமைகிறது.

வேறு வேறு கட்சி சேர்ந்தவர்களாயின் பாரிய மோதல்களாக உருவாகிறது. இது நீதி அரசியல் விவகார அமைச்சர் பீரீஸ் அவர்கள், சமய கலாச்சார அலுவல்கள் அமைச்சர் லக்ஸ்மன் ஜெயக்கொடியும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

இவையெல்லாம் ஜனநாயகம் பற்றிய ஆரோக்கியமான கருத்துக்கள். ஆனால் அரசியல் தலைமைத்துவம் இல்லாத சுதந்திரமான பொலிஸ் துறை எத்தகைய பாரதூரமான விளைவை ஏற்படுத்தும் என்பது யாரும் அறியாததல்ல.

வயம்பத் தேர்தலைக் கண் காணித்த குழுக்களில் சில இந்த விடயத்தைத் தெரிவித்துள்ளன அவர்கள் இதயசத்தியுடன் சுதந்திரமான வாக்களிப்பு இடம்பெறுவதற்கான நன்னோக்குடன் இதனைச் கூறியிருக்கலாம்.

பலர் தோற்றம் பெற்றதையும் யாரும் அறியாமல் இருக்க முடியாது. "உடுகம்பொல" போன்ற முன்னாள் பொலிஸ் அதிகாரிகள், குற்றவாளிகள் பலர் ஜ.தே.கமின் மேடைகளில் தோன்றியதாக அறியமுடிகிறது. இது நிலைமையின் பயங்கரத்தையே கோடி காட்டுகிறது.

நிலைமை இவ்வாறிருக்கையில் சுதந்திரமான பொலிஸ் என்பது எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதனைச் சற்று ஆழமாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

தவிர மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசினாலேயே சட்டமொழுங்குத் துறை கண்டிப்பாக வழிநடத்தப்படவேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் போகும்பட்சத்தில் நடைபெறப்போகும் நன்மை தீமைகளுக்கெல்லாம் மக்களுக்குப் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை பொலிஸ் துறை இழந்துவிடும்.

இங்கு ஏற்கனவே பொலிஸ்துறை இருக்கும் லட்சணமும், அதற்கு சுதந்திரமளிப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகளும் எத்தகைய தாயிருக்கும் என்பதைச் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

எனவே இந்தக் கோரிக்கை எந்த நல்ல நோக்கத்திற்கான விடுக்கப்பட்டதோ எதிர்மாறான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும்.

பொதுஜன முன்னணி அரசு பதவிக்கு வந்ததன் பின் பொலிஸ் துறையைச் சீரமைப்பதிலும், மனித உரிமைகளை உறுதி செய்தற்கான குழுக்களை அமைப்பதிலும், தென்பகுதியில் நடந்த மனித உரிமை மீறல்களை விசாரிப்பதற்கான குழுக்களை அமைப்பதிலும் கணிசமான முன்முயற்சிகளை மேற்கொண்டது என்பதனை நேர்மையாகச் சிந்திக்கும் எவரும் மறுக்க முடியாது.

அதே வேளை இந்த நாட்டின் வடகிழக்கு, மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான அளவுக்கதிகமான மனித உரிமை மீறல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதனை யாரும் இலகுவில் மறுத்துவிட முடியாது.

களில் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் பாரிய அதிருப்தி நிலவுகிறது.

இந்த அதிருப்திகள் உணர்வு பூர்வமாக கவனத்திற் எடுக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

வுவரை ஜேர்மனியில் நிலவியதை ஒத்ததாகும்.

ஆனால் எமது தமிழ்சமூகத்திலோ இரண்டு தசாப்தங்களாக இது நீடித்து நிலவுகிறது. மாற்றுக் கருத்துக்கொண்டோரை அழித்

யாழ்குடாநாட்டில் வாழும் 50% க்கு மேலான வாக்குரிமை பெற்ற மக்களின் உணர்வுகளுக்குமேல் தொடுக்கப்பட்ட அச்சுறுத்தலுமாகும்.

நாட்டில் ஜனநாயகம், மனித

நாலந்த எல்லாவல படுகொலை வயம்பத்தேர்தல் வன்முறைகள் கருத்திற்கெடுக்கப்பட்டளவிற்கு வடகிழக்கில் நாளாந்தம் நடக்கும் மரணங்களும், வன்முறைகளும் கருத்துக்கெடுக்கப்படவில்லை. இதுவே இந்த நாடு மனதளவில் இரண்டு பட்டுப்போவதற்கான நிலவரங்களைத் தோற்றுவிக்கும்.

சக்தியன்

வடகிழக்கு அனர்த்தங்கள் எதோ மாமூலானவை நாட்டின் ஏனையபகுதியில் நடப்பவை அசாதாரணமானவை. என்ற பாரபட்சமான போக்கு தொடர்ந்து

தல் என்பது இயல்பான விடயம் என்பது போல் எமது சமூகத்தில் ஆகிவிட்டது. ஆதிக்கம் வகிக்கும் கருத்து அது தான். அது சமூகம் முழுவதன் மேலும் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உள்ளூரிலும், சர்வதேச அரங்கிலும் அதற்காதரவாகப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதனை விரும்பாத பெருவாரியான மனிதர்கள் தமக்குள்ளேயே குமைந்து பெரும் உள, உடல் பாதிப்புக்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

பேரினவாதிகளின் ஒடுக்கு முறைக்குப் பலியானவர்களின் தொகைக்கு ஒப்பான தொகையினர் இந்த மாறுபட்ட கருத்துக்காக, செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். கல்வி, கலாச்சாரம், பொருளாதாரம் உட்பட சகல துறைகளிலும் இந்த பாசிசப் போக்கு பாரிய பின்விளைவுகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

சுதந்திரமான தேசம் என்பதைவிட தலிபான்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள ஆப்கானிஸ்தானை விட மோசமான ஒரு தேசமே இந்தப் போக்கின் விளைவாக உருவாக முடியும்.

சோமாலியக் குழந்தைபோன்ற ஒரு குழந்தைப்படம் எமது பத்திரிகைகளில் அண்மைக்காலத்தில் வெகு பிரபலமானது. இந்தக் குழந்தை பேரினவாதத்தால் மாத்திரம் உருவாக்கப்படவில்லை. தமிழ் பாசிசமும் இந்தக் குழந்தை உருவாக்கத்தில் பங்களித்திருக்கிறது. தற்போது தொலை தூரக்கிராமத்தில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் 10வயது தாண்டியவுடன் துப்பாக்கி ஏந்தி மரணிக்க வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத விதியாகிவிட்டது.

தமது தலைமைத்துவத்தை தெரிவு செய்யும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல இருந்த பாரம்பரிய தலைமைத்துவமும் புதிய தலைமைத்துவமும் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் யாழ்குடாநாட்டில் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களும் நாளாந்தம் கொல்லப்படுகிறார்கள். இது

உரிமைகளை உறுதிசெய்வதானால் வடகிழக்கில் நிலவும் இந்த குழந்தை தொடர்பாகவும், நாடுபூராவும் உருக்கொண்டிருக்கும் வன்முறைச் சாலாச்சாரத்திற்கெதிராகவும் செயற்பட்டாக வேண்டும்.

மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஆளும், எதிர்க்கட்சிகள் என்பன செயற்படுவது ஜனநாயகம் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கு இன்றியமையாதன.

தற்போது ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி இல்லாத தேசிய அரசாங்கம் ஒன்றின் உருவாக்கம் பற்றிய கருத்து நிலவுகின்றது. இதுவும் அடிப்படையிலே தவறான ஒன்றாகும்.

வேறுபட்ட கட்சிகள், இயக்கங்கள் நாட்டின் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனைகளில் பொறுப்புணர்வுடன் இணைந்து செயற்படுது என்பது நவீன யுகத்தின் முக்கியமானதொரு அம்சம். ஆனால் இங்கு அரசியல் அரங்கில் அத்தகைய நாகரிகமான போக்குகள் இன்னும் உருவாகவில்லை.

நாட்டையே எரித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளில் இதயசத்தியான அணுகுமுறை இல்லாத சந்தர்ப்பவாத, இனவாத போக்குள்ளதான் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய மக்களின் ஜீவாதாரமான பிரச்சனைகளில் இணைந்த பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய போக்கை இலங்கையின் அரசியல் சக்திகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

மற்றுமபடி அரசின் தவறுகளைக் சுட்டிக்காட்டுவதும் சரியான திசை வழியைக் காட்டுவதும் எதிர் அணி அரசியல் கட்சிகளின் கடமை. அரசின் பாரதூரமான செயற்பாடுகளை அம்பலப்படுத்துவும் அதற்கெதிராக ஜனநாய வழிகளில் போராடுவதும் அவசியமானது.

அப்போதுதான் அரசின் செயற்பாடுகளையும் சரியான திசைவழி நோக்கி நிர்ப்பந்திக்க முடியும்.

ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சிகளின் செயற்பாடுகள் இல்லாத குழந்தை இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சர்வாதிகார சக்திகள் தலையேடுக்க வழிவகுக்கும்.

சோமாலியக் குழந்தைப்பான்ற ஒரு குழந்தைப்படம் எமது பத்திரிகைகளில் அண்மைக்காலத்தில் வெகு பிரபலமானது. இந்தக் குழந்தை பரிணவாதத்தால் மாத்திரம் உருவாக்கப்படவில்லை. தமிழ் பாசிசமும் இந்தக் குழந்தை உருவாக்கத்தில் பங்களித்திருக்கிறது. தற்போது தொலை தூரக்கிராமத்தில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் 10வயது தாண்டியவுடன் துப்பாக்கி ஏந்தி மரணிக்க வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத விதியாகிவிட்டது. தமது தலைமைத்துவத்தை தெரிவு செய்யும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல இருந்த பாரம்பரிய தலைமைத்துவமும் புதியதலைமைத்துவமும் அழிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் அரசு யந்திரத்தில் அது எந்த வர்க்கத்தின் அரசாக இருந்தாலும் பிரிக்க முடியாத அங்கமாக இருப்பதே யாதார்த்தம். அதற்கு அரசியல் வழிகாட்டல் இல்லையாயின் இந்நாட்டில் சிவில் அரசாங்கம் என்பதை இல்லா தொளிக்கும் போக்கிற்கே அது வழிவகுக்கும்.

ஏற்கனவே பொலிஸ் துறை சீரமைக்கப்பட வேண்டியதாகவும், மனோபாவ மாற்றத்திற்குள்ளாக் காப்படவேண்டியதாகவுமே இருக்கிறது. 25வருடங்களுக்குமேலாக அது அவசர காலச் சட்டத்தின் கீழ் வரம்பிலா அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அதனால் சீரழிந்த மனித முகத்தை இழந்த

* பொல்கொட வாவியில் மர்மமான முறையில் பிணங்கள் மிதந்தது.

* செம்மணி புதைகுழி விவகாரம் இழுபறியான நிலையை அடைந்திருப்பது.

* வகைதொகையற்ற கைதுகள்.

* அகதி முகாம்கள் தடுப்பு முகாம்களாக மாற்றப்பட்ட நிலைமை.

* தமிழர்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக உள்ள 'பாஸ்'முறைகள்.

இவை மக்களிடையே வெறுப்பையும், சினத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

வடகிழக்கு மலையகப் பகுதி

நிலவுகிறது. தமிழர்களின் துயரம் அவர்களின் விதி என்ற போக்கே மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது.

இத்தகைய குழந்தைமையில் அரசியல் சமூக அரங்கை ஜனநாயகமயப்படுத்தல், மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தல் ஆகிய விடயங்கள் நாடளாவிய அளவிலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

புலிகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஏகப்பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை இன்று தமிழ்ச்சமூகத்தில் கேள்விக்கிடமில்லாமல் செய்யும் விடயம் தமிழ்த் தகவல் துறை உட்பட பல்வேறு அரங்குகளில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இது 1930களில் நடுப்பகுதியிலிருந்து இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் முடி

வவுனியா

சகோதரச் சண்டை

வவுனியாவில் பொருட்களுக்கு வரி விதிப்பு தொடர்பான ஒரு தகராறு பெரும் இயக்க மோதலாக உருவெடுத்தது. இதில் இரண்டு இயக்கங்களைச் சேர்ந்த இரண்டு மாணவர்களும், வான் சாரதியான 5 பிள்ளைகளின் தந்தையும், வவுனியா பல்கலைக் கழக மாணவரும், பாடசாலை ஆசிரியருமான ஒருவரும், மற்றும் மூன்று இயக்க உறுப்பினர்களும் பலியாகினர்.

ஒரு வாரத்துக்கு மேலாக தொடர்ந்து நடத்த மோதலில் வவுனியா பீதியில் உறைந்து விட்

பட்டால் அது சந்தேகத்துக்குரியதாகவும் கேள்விக்குரியதாகவுமே இருக்கும். தமிழ்க்கட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் தாம் எதுவித தவறுகளை இழைக்கவில்லையா என்பதனை நெஞ்சைத் தொட்டு கேட்கவேண்டும். அத்தகைய நேர்மையான கேள்வியே ஒரு ஆரோக்கியமான அரசியல் அரங்கை உருவாக்க வழிவகுக்கும்.

எமது சமூகம் தென்னாசியாவிலேயே கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த சமூகம் என்ற பெருமை கொண்டது. ஆனால் அந்த சமூகத்தில் இன்று இருக்கும் அரசியல் தலைமைத்துவங்களைப் பற்றி என்

உருவாக்கியது. அதுமாத்திரமல்லாமல் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு மக்களுக்கு உரிமையில்லாமல் போனபோது தவறுகள் மேலும் அதிகரித்தன. இது "லும்பன்" அரசியல் கலாச்சாரத்திற்கு வழிவகுத்தது.

வவுனியாவின் நேர்த்தியான வாழ்வு தற்போது ஒரேயடியாக சீர்குலைந்துள்ளதென்றே கூறவேண்டும். பல்வேறு ஆயுதம் ஏந்திய சக்திகள், ஆட்கள் காணாமல் போதல், வரி வசூல், லஞ்சம், திடீர் தீடீரென யாராவது வீதியில் சுட்டுவீசப்படுவது வவுனியாவை ஒரு சிறிய பாதாள உலகராச்சிய

வவுனியாவில் பாடசாலைகளில் கல்வி சீர்குலைத்தமை நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட பாடசாலை மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு வருவதை நிறுத்திக்கொண்டமை இன்னோ

எஸ்.சீருநாவுக்கரசு

ரன்ன பிரச்சினைகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன.

உண்மையில் மாணவர்களின் கல்விக்கு இடையூறுவிளைவிப்பதும், இயக்க அரசியலில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் கோஷ்டிகளாக பிரிந்து மோதல்களில் ஈடுபடுவதும். இதனால் கல்வி ஸ்தம்பிதம்

ராட்டங்களில் மாணவர்களின் பங்கு மகத்தானது.

அறுபதுகளின் முற்பகுதியில் வடகிழக்கு பூராவும் நடைபெற்ற சக்தியாக்கிரக இயக்கத்திலும், அறுபதுகள் பூராவும் நடைபெற்ற தண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன போராட்டங்களில் மாணவர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் இனரீதியான பாரபட்சங்கள், கல்வியில் இனரீதியான கொள்கைகள் கடைக்கப்பட்ட போது மாணவர் பேரவை என்ற அமைப்பு தமிழ் மாணவர் மத்தியில் உருகியது. இதுவே எதிர்காலத்திற்கான இளைய தலைவர்களையும் உருவாக்கியது.

தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டமாக மாறிய போது மாணவர்கள் அணியாக மாறுவதிலும், ஒடுக்கப்பட்ட வெகுஜனங்களை அணி திரட்டுவதிலும் ஈழ மாணவர் பொதுமன்றம் குறிப்பிடத்தகுந்த பாத்திரத்தை வரலாற்றில் வகித்தது. இதுவும் ஆற்றல் வாய்ந்த மனிதர்களை சமூகத்திற்கு

டது. மக்கள் வீடு வாசல்களை விட்டு வெளியே வர அஞ்சினார்கள். கடைத்தெரு வெறிச்சோடியது.

தமிழ் மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கவேண்டிய இயக்கங்கள் இவ்வாறு ஒருவரை ஒருவர் உடல் மீதியின்றி அழிக்கும் போக்குத் தான் எமது சமூகத்தின் துயரமான அவலமான இன்றைய வாழ் நிலைக்குப் பிரதான காரணமாகும். பேரினவாத ஒடுக்கு முறைகெதிராகவும், சமூகஏற்றத் தாழ்வினைக் களைவதற்காகவும் போராடப் புறப்பட்ட இயக்கங்கள் தங்களுக்குள் மோதிக்கொள்வது நிச்சயமாக தமிழ் மக்களுக்குப் பெரும் துயரத்தை ஏற்படுத்தும் விடயமாகும்.

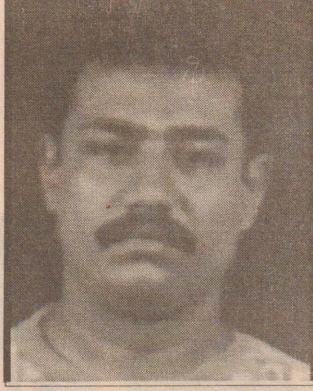
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சகோதரப் படுகொலைத்தாக்குதல் இன்று தமிழ் அரசியல் அரங்கில் பல்வேறு உருவங்களை எடுத்துள்ளது. அது இயக்கங்களிடையேயான மோதலாக மாத்திரமல்ல தனி மனிதர்களிடையேயான மோதலாக சீரழிந்துள்ளது.

இந்த மோதல்களின் பின்னணியில் பாரிய காரணங்கள் எதுவுமில்லை. எமது சமூகம் வெட்கித் தலைகுனியுமளவிற்கு எமது சமூகத்தில் உயர்ந்த அரசியல் பண்புகள் அருகியதும், அனுபவ மின்மையும், ஆயுத காலச்சாரத்தின் ஆதிக்கத்திழும் தான் இத்தகைய நிலவரங்களைத் தோற்று விக்கின்றது. முதலில் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் தமக்கிடையேயான முரண்பாடுகளை நேரடியாகப் பேசுதல், கலந்துரையாடல்கள் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மிகமோசமான போக்குகள் நிலவுமானால் விமர்சித்தல், அம்பலப்படுத்தல் ஆகிய முறைகளும் உண்டு. மிக இக்கட்டான இன்றைய சூழ்நிலையில் தவறுகளை திருத்தி தோழமையுடன் இயங்குவதற்கான முதிர்ச்சியை தமிழ்க் கட்சிகள் காட்ட வேண்டும்.

இன்று தமிழ்க்கட்சிகள் பத்திரிகைகளில் அவதூறுகளுக்கும், இழிவு படுத்தல்களுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றன. நேர்மையாக பாரபட்சமின்றி பொறுப்புணர்வுடன் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் பிரச்சினைகளை நோக்குவது அரிதாகவே காணப்படுகின்றது.

ஆனால் தமிழ் மக்களின் பொதுவான அபிலாசைகளை எல்லாம் மறந்துவிட்டு மோதமுற

ணிப்பார்க்கும் போது வேதனையே எஞ்சுகின்றது. பல சிறந்த தலைவர்கள் புலிகளால் அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். மற்றும் சில தலைவர்கள் பல்வேறு இயங்கங்களின் செயற்பாடுகள் முரண்பாடுகளின் போது கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். இருக்கும் தலைமைத்துவங்கள் ஒரு சமூக நோக்குக் கொண்ட அரசியல் கட்சிக்கு இருக்க வேண்டிய சிறந்த பண்புகளை இழந்து நிற்கின்றன. என்பது துரதிஸ்ஸமான உண்மையாகும். தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் தமது இருப்பு எதற்காக? தாம் எப்படி சமூகத்தின் முன்னிலையில் நடந்துகொள்கின்றோம், எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

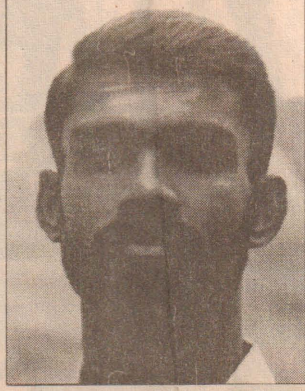
மக்கள் தாமத முன்வந்து செய்யும் நிதி உதவிகளிலேயே உலகின் மாபெரும் அரசியல் இயக்கங்கள் செயற்பட்டிருக்கின்றன.

இயக்க மோதல் பூதாகரமாக உருவெடுக்க முன்னர் தமிழர் இயக்கங்களுக்கு எமது மக்கள் உணவும், இருப்பிடமும், நிதியும் அளித்தார்கள். ஏன் எமது மக்கள் இந்தியா சென்ற போது, எமது இயக்கங்கள் அங்கிருந்து செயற்பட்ட போது தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஆதரவு காட்டினார்கள்.

தமிழர் ஆயுதம் ஏந்திய இயக்கங்களின் உருவாக்கத்திற்கு முன்னர் தமிழரசுக்கட்சி, இடது சாரி இயக்கங்களுக்கு மக்களிடம் இருந்து பொருளாதார நிதி ஆதாரங்கள் கிடைத்தன. ஆரம்பகாலங்களில் சில இயக்கங்கள் வீடுவீடாகச் சென்று மக்களிடம் நிதி, பொருளாதார உதவிகளை பெற்றதோடு தமது பிரசாரங்கள் பத்திரிகைகளை வீடு வீடாக சென்று விற்பனை செய்தன.

இன்று மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி) போன்ற அமைப்புக்கள் மக்கள் கூடும் இடங்களான பஸ் நிலையங்கள், நாற்சந்திகள், ரயில் நிலையங்களில் உண்டியல் குலுக்கி நிதி சேகரிக்கின்றன. இத்தகைய முறைகள் மக்களிடம் உறவுகளை பேணுவதற்கு வழிவகுப்பதோடு, மக்களுக்கு விசுவாசமாக இருக்கவும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கிறது.

ஆனால் எமது பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட ஜனாநாயக மறுப்பு சூழ்நிலையே பல இயக்கங்கள் மக்களிடம் செல்ல முடியாத நிலையை

மாகவே சித்தரிக்கிறது. கொலை, கொள்ளைக்கு பேர்போன கொலம்பியாவின் நிலை வவுனியாவின் நிலையாகும்.

இதைவிட முகாம்களில் அடைபட்டிருக்கும் அகதி மக்கள் அரசு கட்டுப்பாட்டில் உள்ள, கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத பகுதிகள் என்ற இருவேறு பகுதிகளுக்கும் இடையேயான மக்கள் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள், 'பால்' பிரச்சினை, வைத்திய வசதிகள் பற்றாக்குறை என்பவையும் வவுனியா எத்தகைய நோய்க்கண்ட பிரதேசமாக மாறியுள்ளது என்பதற்கு உதாரணங்களாகும்.

சட்டம் ஒழுங்குக்கு பொறுப்பானவர்கள் கண்டும் காணாதவர்கள் போல் நடந்துகொள்கின்றார்கள்.

இங்கு நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்கள், ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகள் அரசினால் கண்டுகொள்ளப்படாதது மக்கள் மத்தியில் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இங்கு ஜனநாயகத்தை நிலை நிறுத்துவதிலும் மனித உரிமைகளை உறுதி செய்வதிலும் அரசு தனக்குள்ள பொறுப்பை தட்டிக்கழித்து விடமுடியாது.

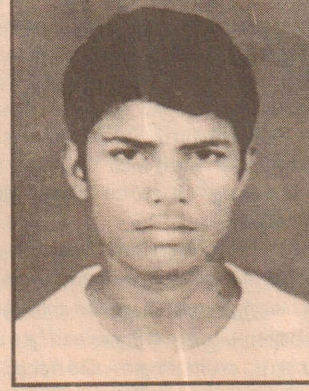
வடகிழக்கில் ஒரு ஆரோக்கியமான அரசியல் சமூகக்களம் உருவாகுவதற்கு சகல அரசியல் கட்சிகளும், சமூக அபிமானிகளும், சமூகத்தின் சிறந்த பிரசைகள் என கருதப்படுவோரும் முன்வரவேண்டும்.

இயக்க மோதல்கள் தொடர்பாக வவுனியா அரசு அதிபரால் கூட்டப்பட்ட ஓர் மகாநாட்டில் பல்வேறு திணைக்களங்களின் தலைவர்கள் உட்பட வவுனியாவில் முக்கியமான பிரசைகள் எனக் கருதப்படும் பலர் அழைக்கப்பட்டனர். ஆசிரியர்கள், கல்வி அதிகாரிகள், சட்டத்தரணிகள், பத்திரிகையாளர்கள், சமூக சேவர்கள், சர்வமதகுருமார்கள் என பலதிறத்தார்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

1. மாணவர்கள் இயக்கங்களில் சேர்ந்து பலியாவதையிட்டு விசனம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

2. வவுனியாவில் மேற்கொள்ளப்படும் வரிவிதிப்புக்கள் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.

மாணவர்கள் பலியானமை,

அடைவதும், நிலவரத்தை ஆசிரியர்களோ, பெற்றோர்களோ கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை உருவாகுவதும் சமூக சீரழிவின்கே வழிவகுக்கும்.

ஏற்கனவே கல்வியில் மோசமான பின்னதங்களை அடைந்துள்ள எமது சமூகத்திற்கு, எமது எதிர்கால சந்ததிக்கு இது பெரும் அனர்த்தங்களை ஏற்படுத்தும். இதில் இரண்டுபட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை.

ஆனால் இந்தக்கூட்டங்களில் கருத்திற்கு எடுக்கப்படவேண்டிய முக்கியமான விடயம் தவறவிடப்பட்டிருக்கிறது. வன்னிப்பகுதியில் பெருந்தொகையில் மாணவர்கள் யுத்த யந்திரதின் அங்கமாக மாற்றப்பட்டிருப்பதும் அதில் பல மாணவர்கள் பலியாகியிருப்பதும், தொடர்ந்து யுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்கு மாணவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படுவதும் கருத்திற்கெடுக்கப்படவில்லை.

மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுத்தப்படக்கூடாது என்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் பொருத்தமற்ற கருத்தாகும். இன்றைய சூழ்நிலையில் எமது மாணவர்களுக்கு முதன்மையான விடயம் கல்வியே.

அதற்காக சமூகத்தின் மீது அவர்கள் அக்கறை கொள்ளாமல் பாடசாலைச் சுவர்களுக்குள் மாத்திரம் முடங்கிவிடவேண்டும் என்ற கருத்து கிணற்றுத்தவளைகளை உருவாக்கும். மாணவர்கள் தவறான வழிமுறைகளால் பலியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்பது அடிப்படையிலேயே தவறானதாகும்.

ஒரு ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்ட சமூகத்தில் மாணவர்கள் அந்த ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக முக்கிய பாத்திரத்தை வகிப்பார்கள். இளவயது அடக்குமுறைகளுக்கு அடிபணியாத தன்மையும், பாரபட்சங்களுக்கு எதிரான தார்மீக கோபத்தையும் கொண்டது.

தென்னாபிரிக்க நிறுவெறி ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தென்னாபிரிக்கா மாணவர்களின் பாத்திரம் மறுக்க முடியாதது.

வங்கதேசத்தின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் மாணவர்கள் வகித்த பங்கு யாவரும் அறிந்ததே. தமிழ்நாட்டில் தந்தை ஈவோரா பெரியாரின் மூடநம்பிக்கைகள், தீண்டாமை, பெண்ணடிமைத்தனம் இவற்றுக்கெதிரான போ

உருவாக்கித்தந்தது. பரந்த நோக்கங்களுக்கு அப்பால் கொச்சையான குறுகிய எண்ணங்களுக்காக மாணவர்கள் கோஷ்டி சேர்க்கப்படுவது ஒரு பாரதூரமான குற்றச்செயலாகும்.

எமது மாணவர்களின் சக்தி என்ன என்பதை புரிந்து கொண்டு தக்கவாறு கையாள வேண்டும். மாணவர் சமூகத்தின் அழிவு ஒரு அறிவுப் பாலவனத்ததை எமது சமூகத்தில் உருவாக்கிவிடும். இதனைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உணர்ந்து பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

வவுனியாவுக்குள் நடைபெறும் வரிவசூல்கள் மாத்திரமல்ல, வர்த்தகர்கள் கடத்தல், லாறிகளுடனேயே மொத்தமாக அத்தியாவசிய சேவைகள் ஆணையாளர் நாயகத்தினால் அனுப்பி வைக்கப்படும் பொருட்கள் கடத்தப்படும் சம்பவங்கள் வன்னிப் பகுதியில் சாதாரணமாகவே நடைபெறுகின்றன.

பொதுமக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய அத்தியாவசிய பொருட்களை கொழும்பு விலைக்கு கொள்வனவு செய்து வன்னி விலைக்கு விற்பதும் ஒவ்வொரு அத்தியாவசிய பொருளின் மீதும் அரசின் வரிகளுக்கு மேலாக சட்டவிரோதமான வரிகள் மோசமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும்.

அது வெளிப்படையாக மக்களை சுரண்டும் அல்லது மக்களின் வயிற்றிலடிக்கும் நடவடிக்கையாகும்.

இந்த அத்தியாவசிய பொருட்கள் மீதான வரிகள் மக்களின் நலனில் அக்கறையுடையவர்களால், உயர்ந்த லட்சியங்கள் கோட்பாடுகள் உடையோரால் மேற்கொள்ளப்பட முடியாதவை.

அதுவும் இவற்றுக்காக ஏற்படும் மோதலில் பொதுமக்களோ, அல்லது மாணவர்களோ பலியாவது மிகுந்த வேதனையும் விசனத்தையும் ஏற்படுத்துவதாகும்.

எமது அரசியல் சமூகத் தளத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நோயை கோடிட்டுக்காட்டும் இம் மோதல்களை நிறுத்துவதற்கும் உயர்ந்த அரசியல் கலாச்சாரம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கும் சமூக நலனில் அக்கறை கொண்ட பல்வேறு பிரிவினரும் இணைந்து செயற்பட வேண்டும். அதற்கு எமது பரிபூரண ஒத்துழைப்பு என்றென்றும் உண்டு.

புலிகள் எதிர் இராணுவம்

வன்னியின் யுத்த முனையின் மாறிவரும் உபாயங்கள்

படைமினரின் ரணகோஷ -1,2 இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் வன்னிப் பெருநிலத்தில் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்கள் படிப்படியாக பறிபோய்க்கொண்டிருக்கும் நிலைமை-அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிக்குள் கால்வைப்பதற்கே அஞ்சிய படைமினர் இன்று சர்வ சாதாரணமாக கால்பதித்து முன்னேறும் மன உறுதி-இந்த படை நகர்வை தடுத்து நிறுத்த முற்படாமல் புலிகள் பின்வாங்கிச் செல்லும் இயலாமை-போன்ற யுத்த நிகழ்வுகளை அவதானிக்கும் போது பல கேள்விகள் ஏழாமல் இருக்க முடியாது.

★ புலிகள் பலமிழந்து பின்வாங்கிச் செல்கிறார்களா!

★ படைமினரின் நகர்வுகளை அவதானித்து-அவர்களை உள்ளே வரவிட்டு தாக்குவதற்கு தயாராகிறார்களா!

★ ஆள் பற்றாக்குறையால் அவதிப்படும் தமது நெருக்கடியை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார்களா!

★ புலி பதுங்குவது பாய்வதற்கே! படைமினர்க்கு எதிரான மிகப் பெரிய தாக்குதலை தொடுப்பதற்கு பதுங்குகிறார்களா!

★ படைமினருடன் நேரடி மோதல்களை தவிர்ந்து-புதிய தந்திரோபாயத்தை கடைப்பிடிக்கிறார்களா!

★ புலிகள் தமது முழுப்பலத்தையும் ஒன்று திரட்டி வன்னியின் கிழக்கு நோக்கி தமது புலிப்படை அணியை நகர்த்தி கடைசி யுத்தத்திற்கு தயாராகிறார்களா!

இவ்வாறான கருத்துக்கள் பல பொதுவாக இருந்தாலும் புலிகளின் எதிர்கொண்டு தாக்கும் போர்க்குணாம்சம் சமீபகாலங்களில் குறைந்திருப்பது தளர்ந்திருப்பது அவர்கள் பற்றிய ஒரு சந்தேகத்தை முதன் முதலாக எழுப்பியிருக்கிறது. இருப்பினும் புலிகளின் உண்மையான பலம்-பலவீனங்கள் பற்றி ஒரு மதிப்பீட்டை இதுவரை படைமினரின் உளவுத்துறையால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

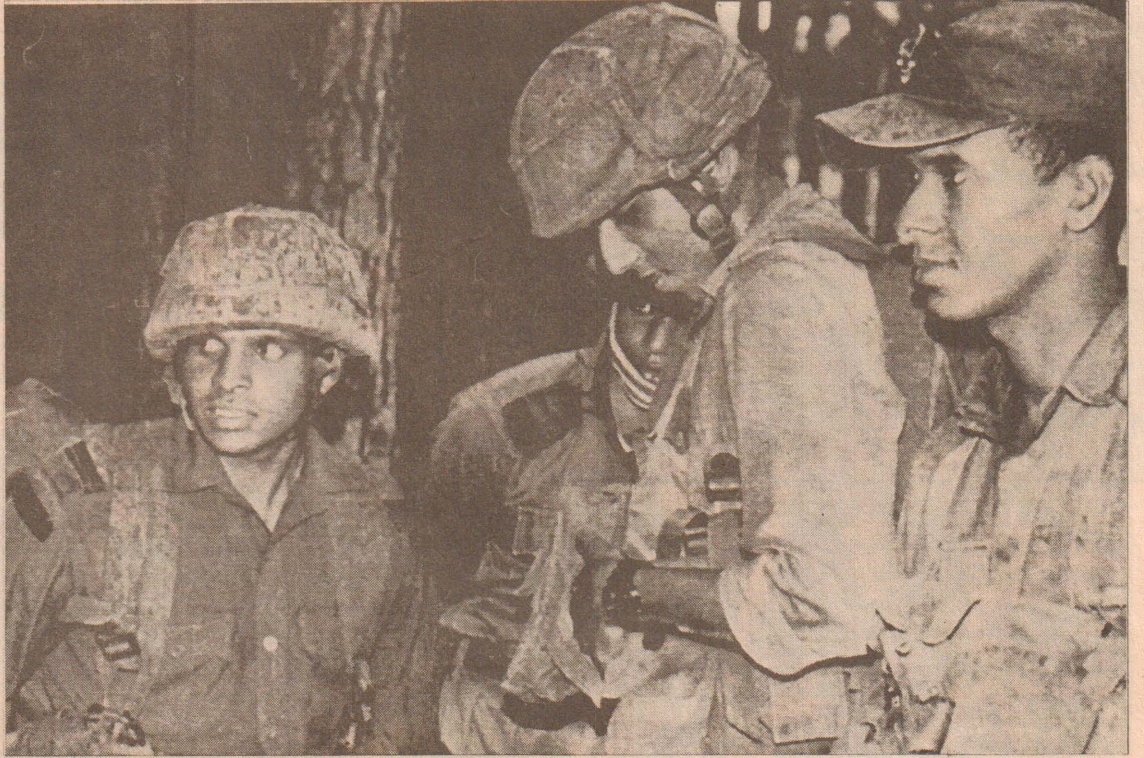
படை அதிகாரிகளால் இன்றும் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன. அதன் இழப்புக்களை அவர்களால் மறைக்கமுடியாது. அந்த அளவுக்கு அகோரம். உயிர்ச்சேதம்-உடல் சேதம்-பொருள் சேதம் (இராணுவத்தளபாடங்கள்) முல்லைத்தீவு முகாமின் இழப்பைவிட அதிக மென்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. ரணகோஷம் ஆரம்பமாகி மாதம் ஒன்றாகியும் படைமினரின் படை நகர்வை தடுத்து நிறுத்தாது-வேறு பக்கம் புலிகள் தமது பலத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மார்ச் 17ம் திகதி இரவு தள்ளாடி முகாம் முழுவதும் ஷெல் மழை பொழிந்து தங்களிடம் பல குழாய் பொருத்தப்பட்ட நீண்ட தூர லோஞ்சர்கள் (MULTI BARREL LAUNCHERS) தயார் என்று படைமினருக்கும்-அரசுக்கும் எச்சரித்திருக்கிறார்கள். இந்த தாக்குதல் யுத்த முனையில் ஒரு வடிவத்தையும்-தொழில் நுட்பத்தையும் காட்டி நிற்கின்றது. எதிர்காலத்தில் படைமினருக்கு பாரிய அழிவுளை ஏற்படுத்தும் என்பதும், அதன்மூலம் புலனாகியிருக்கும் ரகசியமாகும்.

எந்த நேரமும் இப்படியான ஒரு ஆபத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் படை அதிகாரிகள்-ஆளில்லாத விமானமூலம் புலிகளின் நிலைகளை வேவுபார்த்து விமானத்தாக்குதல் தொடுத்து வருகிறார்கள். அதேநேரத்தில் வன்னிப் பகுதியின் வடமேற்கு திசையில் தமது படைஅணிகளையும் நகர்த்தி இருக்கிறார்கள்.

புலிகளின் எதிர்தாக்குதலின்றி புவரசங்குளம்-இரணை இலுப்பைக்குளம்-மூன்று முறிப்பு-மடு-பெரியமடு-பண்டிவிச்சான்-பாலம்பிட்டி அடங்கலான 1000 சதுர கிலோமீற்றர் பிரதேசத்தை படைமினர் கைப்பற்றி நிலை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நீண்ட காலம் படைமினரைப் பார்த்திராத அப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒரு விதகலக்கத்துடன் இருந்தாலும் இடம்பெய

தியும் படைமினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படும் ஒரு இலக்கை நோக்கி படை அணிகள் நகர்த்தப்படுவதாக சில இராணுவ ஆய்வாளர்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம்.

இலங்கையில் இந்திய அமைதிப்படை இருந்த காலத்தில் அதன் கட்டளைத் தளபதியாக இருந்த கல்கட் அவர்கள் ரணகோஷ படைநகர்வை விமர்சித்திருக்கிறார். ஒரு தவறான இலக்கு நோக்கி படை நகர்வதாகவும் கூறியிருக்கிறார். மன்னார் பூநகரி-யாழ்ப்பாணம் வீதியை கைப்பற்றுவதை விட கண்டி-யாழ் வீதியை கைப்பற்றுவதே நீண்ட காலம் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய இராணுவ வெற்றியாக இருக்கும் என்றும் தனது அனுபவத்தின் ஊடாக கூறியிருக்கிறார். அவரின் இந்தக் கூற்றை நிராகரித்து ஒதுக்கவும் முடியாது.

இருப்பினும்-இன்றைய இராணுவ மதிப்பீட்டில் படைமினரும்-புலிகளும் ஆள்பற்றாக்குறையினர்-வேறுபடுத்தித் தமது இராணுவத்திற்கு உபாயங்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

யாழ் - கண்டி வீதியை திறக்கும் ஐயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கையில் பல நூற்றுக்கணக்கான படைமினரையும்-நன்கு பயிற்சி பெற்ற பல திறமை வாய்ந்த அதிகாரிகளையும் இழந்ததும் அதே காலப்பகுதியில் புலிகள் நடத்திய

மூர்க்கத்தனமான கிளிநொச்சி தாக்குதலில் நிலை குலைந்துபோன தன்மையும் படை அதிகாரிகள் மத்தியில் ஒரு மாற்று யோசனைக்கு வழிதேடவைத்தன. அதன் விளைவாகவே இன்றைய இராணுவ நடவடிக்கையாகும்.

பெரும் உயிர் இழப்பில்லாமல் எப்படி புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களை கைப்பற்றுவது-படை வீரர்கள் மத்தியில் மன உறுதியையும்-உற்சாகத்தையும்

எப்படி ஏற்படுத்துவது என்ற கட்டாயம்தான் இந்த இராணுவ நடவடிக்கையாகும்.

வன்னிக்கு வடகிழக்கே நடைபெற்ற 'ரிவிபல்' இராணுவநடவடிக்கையில் வன்னிக்கு வடமேற்கே தற்போது நடைபெற்ற ரணகோஷ இராணுவ நடவடிக்கையும் படைமினருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ரணத்தை ஆற்றுவதற்கான நடவடிக்கையாகும். இந்தப்படை நகர்வின் போது எதிர்தாக்குதல்கள் பெருமளவில் இல்லாமல் இருந்தது, படை அதிகாரிகளுக்கு ஆச்சரியத்தையும்-ஆறுதலையும் கொடுத்திருந்தது. மேற்கொண்டும் வடக்கு-வடமேற்கு நோக்கி படை அணிகளை நகர்த்தலாம் என்ற யோசனைக்கும் வழிவகுத்திருக்கிறது.

இதன் போக்கில் தொடர்ந்து-புலிகளின் பாரிய எதிர்ப்பின்றி வன்னியின் மேற்கு நிலப்பரப்பும்-மேற்கு கடற்கரைப்பகுதியும் படைமினரிடம் வீழ்ச்சியடைந்தால் புலிகளுக்கு எதிரான இராணுவ பின்னடைவுகளை பின் வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

★ மன்னார்-சங்குப்பிட்டி வீதி திறக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கான பழைய தரைவழிப்பாதை திறக்கப்படலாம்.

★ யுத்தத்தால் இடை நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் சங்குப்பிட்டி-கேர்தீவை இணைக்கும் தாம்போதி பாலம் முற்று முழுதாக கட்டிமுடிக்கப்பட்டு ஒரு புதியதரை வழிப்பாதையாக மன்னார்-யாழ்ப்பாணம், வவுனியா-யாழ்ப்பாணம் மார்க்கமாக போக்குவரத்தை தோற்றுவிக்கலாம்.

★ யாழ்-குடாநாட்டில் நிலை கொண்டிருக்கும் படைமினருக்கு உளவியல் ரீதியாக ஒரு உறுதிப்பட்ட இடத்தை திறப்பு கொடுக்கலாம்.

★ தமிழ் நாட்டுக்கான புலிகளின் கடற்போக்குவரத்து தடைப்படலாம்.

★ மேற்கு கடலின் மத்தியில் அமைந்திருக்கும் இரணைதீவு புலிகளின் கடற்போக்குவரத்து மையமாக இருப்பதால் அது படைமினரால் கைப்பற்றப்பட்டு அவர்களின் செயல்பாடு நிறுத்தப்படலாம். (இத்தீவில் இருந்தே, பயணிகளை ஏற்றிவந்த லயன் ஏயர் விமானம் புலிகளால் சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டதைக் குறிப்பிடலாம்.)

★ வன்னியிலிருந்து யாழ்-குடாநாட்டின் தென்பகுதி பீன்பிடிக்கிராமங்களான கொழும்புத்துறை-பாசையூர்-குருநகர் பகுதிகளுக்குள் ஊடுருவும் புலிகளை தடுத்து நிறுத்தலாம்.

(புலிகளின் 'பிஸ்டல்' குழுவும், சிறு தாக்குதல் குழுவும்-தற்கொலையாளிகளும் இதன் வழியாகவே யாழ் நகருக்குள் ஊடுருவதாக படைமினரின் உளவு அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.)

★ புலிகளின் இளம்வீரர்கள் உளவியல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டு போர் புரியும் மூர்க்கத்தை இழந்து போகலாம்.

★ இதன் பின்னணியிலேயே தப்பி ஓடுதல்-சரண அடைதல்-உள் குத்து வெட்டுகள்-கொலை-கொள்ளைகள் போன்ற சீரழிவுகள் புலிகள் மத்தியில் ஆரம்பமாகலாம்.

மேற்காணும் பின் விழைவுகளை பதிலடிகள் மூலம் தான் தடுத்து நிறுத்த முடியும். அவர்கள் பணியும் அதுதான். வன்னியின் மேற்குக் கரை முற்றுமுழுதாக பறிபோகும் வரை புலிகள் சுமமா பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்களா என்பது தான் அடுத்த கேள்வி. மேலே சொல்லப்பட்ட இராணுவ பின்னடைவுகளை புலிகளும் அறிந்திருப்பார்கள்.

படைமினரை காட்டின் உள் பகுதிக்குள் வரவிட்டு ஊடறுத்து தாக்குவதற்கும் புலிகள் திட்டமிட்டும் இருக்கலாம். ஆகவே படைமினர் நிதானமாகவே கால்பதிப்பார்கள்.

மாறாக, எதிர்க்கட்சிகள் குற்றம் சாட்டுவதுபோல் 6ம் திகதி நடக்க இருக்கும் ஐந்து மாகாண சபை தேர்தல் வெற்றிகளுக்காகவே இந்த 'ரணகோஷ' இராணுவ நடவடிக்கையை ஜனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தால் தேர்தல் முடிந்ததும் நிறுத்தப்படலாம். இருப்பினும் இந்த 'ரணகோஷ' நடவடிக்கையால் பெற்றிருக்கும் வெற்றியையும் குறிப்பிட்டு சொல்லவேண்டும்.

அரசின் தேர்தல் கோஷத்திற்காக-யுத்த கோஷம் செய்யப் போய்-அது படைமினருக்கு வெற்றிக்கோஷமாக திரும்பியிருப்பது அரசுக்கும் குதுகலம்தான்.

என்.ஆர். சீசாசு

இதனால் புலிகள் நாளை என்ன செய்வார்கள் என்ற அச்சம் இன்றும் படைமினர் மத்தியில் இருப்பது வியப்பானதல்ல. இந்த அச்சநிலைமை அதிகாரிகள் மட்டத்திலும் பலமுறை விவாதத்திற்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்றவருட இறுதியில் படைமினர் நிலை கொண்டிருந்த கிளிநொச்சி மீதான பெரும் தாக்குதலைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். அதன் இழப்புகளின் கணக்கீடுகள்

ராமல் இருந்ததை குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 20 ஆயிரம் மக்கள் இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும்-வடக்கு-வடமேற்கு நோக்கி முன்னேறுவதற்கான தயாரிப்பு வேலைகள்-சுறுசுறுப்பாக நடைபெறுவதாக யுத்த முனையில் இருந்து வரும் செய்திகள் கூறுகின்றன.

வன்னியின் மேற்கு நிலப்பிரதேசமும்-மேற்குகடற் கரைப்பகு

* சமீபகாலமாக சேதுகால்வாய்திட்டம் பற்றிய செய்திகள் பத்திரிகைகளில் பரவலாக அலசப்பட்டு-பல கருத்துக்கள் கட்டுரை ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

* இத்திட்டத்தின் தாக்கம் எந்த அளவுக்கு இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை நிர்மூலமாக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி அரசாங்கத்தை எச்சரித்துமிருக்கிறார்கள்.

* தொடரும் யுத்தத்தால் அழிந்துகொண்டிருக்கும் இலங்கையின் பொருளாதாரம்-இத்திட்டம் முடிவுற்று செயற்படத்தொடங்கினால் எந்த அளவுக்கு மேலும் சீரழிந்து போகும் என்றும் ஆள்வோருக்கு இடித்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

இவைகள் பழைய செய்திகளாக இருந்தாலும் பலமான கருத்துக்களை பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. மாற்று வழி தெரியாமல் கையை பிசைந்து நிற்கும் அரசாங்கம் இந்த எச்சரிக்கைகளை எவ்வளவு 'சீரியசாக' எடுத்திருக்கிறது என்பதுதான் தெரியவில்லை. அல்லது எடுக்க முடியாத நிலையில் தத்தளித்து தடுமாறுகின்றதா என்பதும் புரியவில்லை.

பல விட்டுக்கொடுப்புகளுக்கு பின் கண்ணை சுற்றியிருக்கும் நாடுகளை சீராக நாடுகளாக வைத்திருப்பதைவிட-இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு இந்தியாவிற்குள் டிசம்பர் 1998 லேண்டிங் வைலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் டிகாட்டுபதே சீராக இருந்து இந்திய அரசு கருதுவதும் நியாயமானது.

இன்றைய இந்தியாவின் தேவைகள் மிகப்பிரமாண்டமானவை. அதை இலங்கை அரசால் பெற்றுக்கொடுக்கவோ பூர்த்தி செய்யவோ முடியாது. இந்தியாவின் பாதுகாப்பு தேவைகளுக்குள் இந்த சேதுகால்வாய்திட்டம் அடங்குவதால் அது பற்றி மாற்று மதிப்பீடுதான் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை.

பாக்கு நீரிணை - (PALK STRAIT) இந்து சமுத்திரத்தின் ஆழம் குறைந்த கடல்பரப்பு - இந்திய-இலங்கை நாடுகளைப்பிரிக்கும் குறுந்தூரத் தொடுகடல் என்று பலவாறு அழைக்கப்படும் இக்கடல் பிரதேசத்தில் மீண்டும் சேதுகால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருப்பதாக இந்திய அரசால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காலத்திற்கு காலம் இந்திய அரசுகளால் நிறைவேற்றப்படப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டு கிடப்பில் போடப்பட்ட இத்திட்டத்திற்கு ஒரு நீண்ட கால வரலாறும் உண்டு. குறிப்பாக முன்னைய இலங்கை அரசுகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இத்திட்டம் பலமுறை கைவிடப்பட்டிருந்தது

என்றே சொல்லலாம்.

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியும்-வீழ்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப்பிணைந்திருந்ததால் இதுவரை காலமும் இந்திய அரசுகள் இதுவிடயத்தில் இலங்கைக்கு சாதகமான முடிவுகளையே எடுத்திருந்தன.

அத்துடன் இந்திய பாதுகாப்புக்கு இலங்கையை ஒரு நேச நாடாக தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற தூரநோக்கும் இந்த விட்டுக்கொடுப்புக்கு காரணமாயிருந்தன.

ஆனால் இன்று நிலைமைகள் அப்படியல்ல. இலங்கை-இந்தியாவின் நேசநாடென்று சொல்லுமளவுக்கு உறவுகள் சீராக இருக்கிறது என்றும் சொல்லமுடியாது. உதட்டளவில் உறவுகளை சுமுகமாக வைத்திருப்பதிலேயே இரு நாட்டு இராஜதந்திரிகளும் முயற்சிகிறார்கள்.

இனப்பிரச்சினையில் இந்தியா தலையிட்டதன் தாக்கம் இன்றுவரை இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் ஒரு இராஜதந்திர நிழல் யுத்தம் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றது.

இந்தியாவை இப்பிரச்சினையில்

லிருந்து தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்ற இலங்கை அரசின் நிலைப்பாடு வெற்றியளித்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் சேதுகால்வாய்த் திட்டம் முளைத்திருக்கிறது. முன்னைய அரசுகள் கேட்டுக் கொண்டதுபோல் இத்திட்டத்தை நிறுத்திவைக்கும்படி (இன்றைய இலங்கை அரசு)-இந்தியா அரசிடம் கேட்டுக்கொண்டு கடமைப் பாட்டுக்குள் மாட்டிக் கொள்ளுமா என்பதை பொறுதிருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் விட்டுக்கொடுப்புகள் இருக்கமுடியுமா இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் பொதுவிதி.

இந்தியாவின் பாதுகாப்பைக் கருத்தில் கொண்டு சேதுகால்வாய்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருப்பதாக இந்திய அரசு அறிவித்திருப்பதை கவனத்தில் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. இந்தியாவின் தென்பகுதியில் இந்திய கடற்படையின் விரிவாக்கமும் இதில் அடங்கியிருப்பதால் மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஆகவே கடந்த காலத்தைப் போல் இத்திட்டத்தை நிறுத்தி

சேதுகால்வாய் திட்டம் அமுல் இந்திய-இலங்கை உறவை பாதிக்குமா?

வைப்பதற்கு எந்தவித முகாந்திரமும் இந்தியாவுக்கு இல்லை.

பல விட்டுக்கொடுப்புகளுக்குப் பின் தன்னை சுற்றியிருக்கும் நாடுகளை நேச நாடுகளாக வைத்திருப்பதை விட-இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு இந்தியாவிற்குள் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதே சிறந்தது என்று இந்திய அரசு கருதுவதும் நியாயமானது.

ஆகவே இலங்கை அரசு ஒரு நேசநாடாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்தமான பாதுகாப்புக்கு சமரசம் பேசவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. முன்னைய இந்திய அரசுகளின் கொள்கையை இன்றைய அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற தேவையும் இதனால் அடிபட்டுபோகின்றது.

இதில் இன்னொரு விடயத்தை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். கடும் போக்காளரும்-விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவாளரும்-இந்திய பாதுகாப்பு மந்திரியுமான ஜோர்ஜ் பெர்ணாண்டஸ் இத்திட்டத்தின் தற்போதய மூலகர்த்தாவாக இருப்பதால் இலங்கை அரசு விடயத்தில் விட்டுக்கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை என்ற கடும் போக்கையே அவர் எடுக்கக்கூடும்.

மேலும், இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக விளங்கும் நாடுகளான அமெரிக்கா-பாகிஸ்தான்-சீனா தங்களுக்குள் பல கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் இந்தியாவை எதிர்ப்பதில் ஒருமித்த கருத்துடனேயே செயற்படுகின்றன. இராணுவ தேவைகளுக்காக ஒன்றுக்கொன்று உதவிவருகின்றன. குறிப்பாக அமெரிக்கா தனது கடல் வல்லாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக இந்த நாடுகளை பயன்படுத்துகின்றன.

பசுபிக்-அட்லாண்டிக் சமுத்திரங்களின் தனது ஆளுமையை செலுத்தி சிறிய நாடுகளுடன் யுத்தம் புரியும் அமெரிக்கா-இந்து சமுத்திரத்தையும் தனது ஆளுமைக்குள் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கியிருக்கும் இந்த வேளையில்-சேதுகால்வாய்த் திட்டத்தை இந்திய அரசு அறிவித்திருப்பது ஒரு மாற்று இராணுவ மதிப்பீடாகும்.

இந்தத் திட்டத்தில் புதையுண்டிருக்கும் ரகசியங்கள் அது நிறைவேறி முடியும் வரை வெளியே தெரியாமல் இருந்தாலும் அமெரிக்கா அரசுக்கு அதன் விளைவுகள் புரியும். ஏனென்றால் இந்திய கடற்படையின் மேற்பார்வையில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதால் அதன் பிரமாண்டம் இப்பிராந்தியத்தில் அமெரிக்காவின் தலையீட்டையே கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவருவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை இந்தியாவுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். இந்த ஆபத்தான வளர்ச்சிப் போக்கை அமெரிக்க அரசு ஒரு போதும் விரும்பாது.

ஆகவே அமெரிக்காவின் நலன்களுடன் ஒப்பிடும் போது இந்த சேதுகால்வாய்த் திட்டம்

அதன் கடல்வல்லாதிக்கத்திற்கு விடப்பட்ட ஒரு எச்சரிக்கை மணியாகும்.

அலெக்சாண்டர்

அமெரிக்காவின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் இந்தியாவின் பாதுகாப்பு இதில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஆகவே இந்திய கடற்படையின் விரிவாக்கத்திற்கும்-இந்து சமுத்திர பிராந்தியத்தில் தனது கடல் ஆளுமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கும்-இந்தியப் போர்க்கப்பல்களின் கடற் பிரயாணத்திற்கும்-இந்தியாவின் கிழக்கு-மேற்கு கடற்படைத்தளங்களை இணைப்பதற்கும் இத்திட்டம் அவ

இலங்கை-இந்தியாவின் சீராக நாடுகளை சீராக நாடுகளாக வைத்திருப்பதைவிட-இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு சமரசம் பேசவேண்டும் என்ற தேவையும் இதனால் அடிபட்டுபோகின்றது.

சியமாகின்றது.

இந்திய அரசின் 1999-2000 ஆண்டுகளுக்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் சேதுகால்வாய் திட்டப் பணிகளின் ஆரம்ப செலவுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் இந்த திட்டத்திற்கான ஆரம்ப பண ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை என்று தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி மத்திய அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். விரைவில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

அத்துடன் இத்திட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் நலன்களும் அட

திருப்பங்களை.....

செய்யும் முறையில் திருத்தப்பட்டு அமுல்படுத்தப்படுவதின் மூலமே பொதுஜன முன்னணி அரசு தன்னை தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம்.

எது எப்படியிருப்பினும் நடந்து முடிந்த ஐந்து மாகாணசபை தேர்தல்களின் முடிவுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது சில உண்மைகள் வெளியாகியிருக்கிறது. இதில் பொ.ஜ.முன்னணி 21,05, 546 வாக்குகளும், ஜ.தே.கட்சிக்கு 19,79, 546 வாக்குகளும் பெற்றிருக்கின்றன. மற்றக் கட்சிகள் எல்லாம் இணைந்து 5,66,912 வாக்குகள் பெற்றிருப்பினும் ஜே.வி.பி 2,48, 799 வாக்குகளும், இந்திய வம்சாவளி பேரணி 1,45,350 வாக்குகளும், பெற்றிருப்பதை குறிப்பிட்டு சொல்லலாம்.

எதிர்காலத்தில் நடைபெறப் போகும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில்

ங்கியிருப்பதால் தமிழ்நாட்டுப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களின் ஒட்டுமொத்தமான ஆதரவும்-அக்கறையும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது.

குறிப்பாக இந்திய பாராளுமன்றத்தில் மூன்றாவது பெரிய கட்சியாகவும்-பாரதிய ஜனதா அரசின் பங்காளியாகவும்-அந்த அரசின் ஆயுளை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாகவும் ஜெயலலிதாவின் அண்ணா தி.மு.க இருப்பதால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தத் தவறாது என்றே அவதானிகள் கருதுகிறார்கள்.

ஐரோப்பிய நாட்டு துறைமுகங்களில் இருந்து சயேஸ் கால்வாய் வழியாக அரபிக்கடலில் நுளையும் கப்பல்கள்-இந்து சமுத்திரத்தை கடந்து தென்கிழக்காசிய

இலங்கை-இந்தியாவின் சீராக நாடுகளை சீராக நாடுகளாக வைத்திருப்பதைவிட-இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு சமரசம் பேசவேண்டும் என்ற தேவையும் இதனால் அடிபட்டுபோகின்றது.

நாட்டுத் துறைமுகங்களுக்கு செல்லும் ஒரு குறுகிய கடல் போக்கு வரத்து வழியாகவும்-உலக வர்த்தகத்திற்கு ஒரு பாலமாகவும் இந்த சேதுகால்வாய் திட்டம் சிறப்புப் பெறுகின்றது.

உலகின் பிரசித்தி பெற்ற பனாமா-சயேஸ் கால்வாய்களுக்கு அடுத்து மூன்றாவது குறுந்தூர கப்பல் போக்கு வரத்து கடல்வழியாக சேதுகால்வாய் அமைவதால் உலக நாடுகளே இத்திட்டத்தை வரவேற்கும்.

ஆதலால் இத்திட்டம் யாருடைய வேண்டுகாலமும் வற்புறுத்தலாலும்-மிரட்டலாலும் நிற்காது என்பதே உறுதியாகிறது.

இம் பக்கம் டிதாடர்ச்சி

ஜே.வி.பி தனியாக நின்று தனது தனித்துவத்தை கடைப்பிடிக்க முற்பட்டாலும் பொதுஜன முன்னணிக்கும்-ஜ.தே. கட்சிக்கும் இடையிலேயே கடும் போட்டி நிலவுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வட-கிழக்கின் தமிழ் மக்களுடைய வாக்குகளும்-மலையகத் தமிழ்மக்களின் வாக்குகளுமே இரு பிரதான கட்சிகளின் வெற்றி-தோல்வியை நிர்ணயிக்கும் என்பதை இத்தேர்தல் முடிவுகள் தெளிவாகக்காட்டி நிற்கின்றன.

எனவே எதிர்காலத்தில் தமிழ் மக்களின் உரிமைவென் றெடுக்கப்பட வேண்டுமாயின் தமிழ்க்கட்சிகளிடையில் ஐக்கியமும் அரசியல் இணக்கப்பாடும் அவசியம் என்பதையே நடந்து முடிந்த மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலைகெட்ட.....

கலங்கையின் அரசியல் வானில் இப்போது யுத்த மூட்டங்களைத் தேர்தல் மேகங்கள் மறைத்து நிற்கின்றன. நடந்து முடிந்த வடமேல் மாகாண சபைத் தேர்தல். இப்போது ஐந்து மாகாணசபைகளுக்கான தேர்தல். அடுத்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஜனாதிபதித் தேர்தல். அதற்கு அடுத்தான பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல். ஆக இந்த வருடத்தை இலங்கையின் குறிப்பாக தென்னிலங்கையின் தேர்தல் வருடம் என்று குறிப்பிடலாம்.

தென்னிலங்கையில் மாகாணசபைகள் அர்த்தமற்ற ரீதியில் தான் இயங்குகின்றன. இங்கு தேர்தல்கள் மாகாணசபைகளுக்கு உரிய அதிகாரங்களை அளித்து; முறைப்படி இயங்கவைப்பதற்கான நோக்கங்களைக் கொண்டவையல்ல.

மாறாக, அடுத்து வரும் ஜனாதிபதித் தேர்தல், பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்பனவற்றில் அதிகாரக் கதிரைகளை யார் பிடிப்பது என்பதற்கான முன்னோட்டத் தேர்தல்களே இந்த மாகாணசபைத் தேர்தல்கள்.

மாகாணசபைகள் நாட்டின் அரசாளும் விவகாரங்களை நடாத்துவதற்கான கவனிப்பதற்கான தேவைகளாகக் கருதப்படாமல், அவற்றுக்கான தேர்தல்கள் கூட பாராளுமன்றத்தின் விவகாரங்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் கீழ்ப்படிந்த ஒரு விடயமாகவே ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

எனினும் சிங்கள மக்கள், இந்த மாகாணசபைகள் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்னர் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தங்கள் அரசியல் தலைமையைத் தெரிவு செய்து வந்தார்கள். இப்போது, சராசரியாக மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அந்த வாய்ப்பைப் பெற்று வருகின்றார்கள்.

ஆனால் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் நிலை என்ன?

குறிப்பாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலை என்ன?

1970களின் ஆரம்பத்தில் தேர்தல்கள் வேண்டாம் சுதந்திரமே வேண்டும்; விடுதலையே வேண்டும்; புரட்சியே வேண்டும் என்றோம்.

வாக்குகளால் பலனில்லை; ஆயுதங்களே தமிழர்களுக்கு விடிவைத் தேடித்தரும் என்றோம்.

அரசியற் தலைவர்கள் தேவையில்லை; விடுதலைப் போராடிகளே வேண்டும் என்றோம்.

இந்த முப்பது ஆண்டுகள் முடியும் தறுவாயில் இன்று தமிழ் மக்களின் அரசியற் தலைவிதி என்ன?

அரசியற் தலைமைத்துவம் இல்லை என்பதுதான் நிலைமை.

பெருமைகளோடு வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயம் இன்று அடங்கி ஒடுங்கி கூனிக் குறுகி பயந்து நடுங்கி வாழ்கிறது.

எங்கு பிழை? எதிர் பிழை? எப்படி வந்தது இந்தப் பிழைகள்? இந்தப் பிழைகளை எப்படி நீக்குவது என்று எதுவும் தெரியாமல் குழம்பி இருக்கிறது.

சங்கடமான விவகாரங்கள் எதையும் எவரோடும் பேசாமல் இருப்பதுதான் தலை தப்புவதற்கு வழி எனத் தமிழ் இனம் வாழாதிருக்கின்றது.

தமிழ்மக்களின் இந்த அபாக்கியமான நிலையைப் பயன்படுத்தி சொந்தபாக்கியங்களைத் திரட்டிக்கொள்பவர்கள் பலபேர்.

இவர்கள் சமூகசேவைத் தொண்டர்கள், எழுத்தாளர்கள், எதிலும் சம்பந்தப்படாத அரசாங்க அதிகாரிகள், கஷ்டமான சூழலுக்கூடாக வியாபாரம் செய்பவர்கள், பிரஜைகள் தலைவர்கள் மனித உரிமைக்காரர்கள் என வெவ்வேறு போர்வையில் மக்கள் மத்தியில் நடமாடும் இவ்வாறான பலபேர் யுத்தத்தினால் தமது சொத்துக்களைக் பெருக்கிக் கொள்வதில் சொத்தைபோகாமல் செயற்படுகிறார்கள்.

வெளிநாடுகளில் இருக்கும் கணிசமான பகுதியினருக்கும் இந்த யுத்தம் தேவைப்படுகிறது.

இந்த வகையினரைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களுக்கு என மிகத் தெளிவான கொள்கைகள் உண்டு.

(1) புலிகளும் வெல்லக் கூடாது அரசுப்படைகளும் வெல்லக் கூடாது யுத்தம் இப்படியே தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும்; மக்கள் இப்படியே துன்பத்தில் உழலவேண்டும்.

(2) அரசுப்படைகள், புலிகள் ஆகிய இருபகுதியினரையும் ஒதுக்கி விட்டே ஒரு அரசியற் தலைமை தமிழர்களுக்கு வந்துவிடக்கூடாது; உருவாகிவிடக்கூடாது.

ஆனால் அதே வேளை இந்த வகையினர் தமிழ் மக்கள் மீது தாங்கள் தான் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர்கள் போல நடக்கின்றார்கள். தமிழ் மக்கள் அகதிகளாக; கையேந்தி நிற்பவர்களாக இருந்தால்தான் இந்தக் கூட்டத்துக்கு வாழ்வு.

ஐயகோ! தமிழர்கள் அந்தரிந்து நிற்கிறார்களே! என்கிறார்கள். ஆனால் தம் உள்ளத்தில் தமிழ் மக்கள் அந்தரித்த வாழ்க்கை வாழ்வதைத்தான் விரும்புகிறார்கள்.

புலிகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பாராட்டும்-பாதுகாக்கும் சில எழுத்தாளர்கள் சில பேச்சாளர்கள் சில பேராசிரியர்கள் பா.உ.க்கள், கணனி நெடும் பாதையில் தமிழ்ப் பின்னலைத் தொழில் செய்வோர் ஆகிய இந்தப் புத்தி ஜீவிகள் இவர்கள் உண்மையில் சுத்துமாத்து ஜீவிகள்-புத்தியை வைத்து பிழைப்பு நடத்தும் இவர்கள் புலிகளைப் பாராட்டுவார்கள். ஆனால் புலிகளைத் தமது தலைமையாக ஏற்றுக்கொண்டதில்லை.

புலிகளை ஆதரிப்பதன் மூலம் தமக்கு நல்ல பிழைப்பைத் தேடிக்கொள்ளும்-பிழைப்புவாதிகளே இவர்கள். மாறாக, இந்த சுத்துமாத்து 'பெரிய மனித' ஜீவிகள், பிரபாகரனையும் புலி உறுப்பினர்களையும் தமது தேவைகளுக்கான சூழலை ஏற்படுத்தித்தரும் அடிதடியாட்கள், ஆயுதம் தாங்கிய குண்டர்கள் என்றே கருதுகிறார்கள்.

இந்த 'அடிதடியாட்கள்-குண்டர்கள்' காலப் போக்கில் அழிந்துவிடுவார்கள் அல்லது மக்கள் மத்தியில் காணாமற்போய்விடுவார்கள் என்றே இந்த அதிபுத்தி

ஜீவிகள் கருதுகிறார்கள். அதற்கிடையில் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய பாக்கியங்களைச் சேர்ந்துக்கொள்வது நீண்ட காலம்போக்கில் சூழல் மாற்றம் காரணமாக புலிகள் அழிந்து-அழிக்கப்பட்டு சமூகமான அரசியற் சூழல் ஏற்படுமானால் அதிலும் தாங்களே - மக்களுக்குத் தொல்லைதராது சமூக அக்கறையாளர்கள்' என்ற போர்வையில் அரசியற் சகங்களை மக்களிடம் ஏமாற்றிக் பெற்றுக் கொள்வது.

சிங்கள இனவெறியர்கள் கூட சிறிலங்கா அரசும் பிரபாகரனும் பேச்சு வார்த்தை நடாத்த வேண்டும் என்கின்றனர் பிரபாகரனுடன் பேசித்தீர்க்க வேண்டும் என்கின்றனர் எனினில் அந்த இனவெறியர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

பிரபாகரனுடன் உண்மையான பேச்சுவார்த்தை நடைபெறமாட்டாது என்று.

புலிகள் யுத்தம், பிரிவினை ஆகிய இரண்டையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் எந்த இணக்கத்துக்கும் வரமாட்டார்கள் என்பதும் அவர்கள் அறிவர்.

இந்த நிலையில் 'புலிகள் தயாராக இல்லை' 'புலிகள் கோரிக்கை நியாயமான-தல்ல' என்று சொல்லிக் கொண்டே தமிழர்களை அழிக்கும் திட்டத்தை சிங்கள இனவெறிச்சக்திகள் நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

சரியோ, பிழையோ உலகின் கண்முன்னால் இன்று பேரம் பேசும் ஆற்றல் புலிகளிடம் உண்டு. தமிழர்களுக்கு அதிக அளவிலான உரிமைகளை-அதிகாரங்களை பேச்சு வார்த்தை மூலம் பெறக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் புலிகளிடம் உண்டு.

புலிகள் யுத்தத்தையும் பிரிவினையையும் கைவிடத்தயாரான ஒரு மாற்று அரசியற் தீர்வுத்திட்டத்தை அது எந்தளவு அதிகபட்சமான அதிகாரத்தைக் கொண்டதாயினும் முன்வைக்கத் தயாராக இருக்குமானால்; அவ்வாறு தயாராக இருப்பது உண்மையானது என உலக நாடுகள் நம்புமானால் இன்று எத்தனையோ நாடுகள்-இந்தியா உட்பட-தமிழ் மக்களுக்குப் பின்பலமாக அமையத்தயாராகவே உள்ளன.

ஆனால் புலிகள் அவ்வாறான ஒரு மாற்று அரசியல் தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்காத பட்சத்தில்-புலிகள் சமாதானத்துக்குத் தயார் என்று கூறுவதெல்லாம் வெறுமனே யுத்த தயாரிப்பின் ஒரு பாகமாக இருப்பதையும் உலக நாடுகள் நன்கு அறிந்தேயுள்ளன.

இதனால் யாரும் எந்த நாடும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையில் கைவைத்து தமது கையைச் சுட்டுக்கொள்ளத்தயாராக இல்லை.

இதை சிங்கள இனவெறியர்களும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலுள்ள அரசியற் சுயநலப்பேர்வழிகளும் நன்கு அறிவர்.

இந்தச் கூட்டத்தினர் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே மாதிரியானவர்களே-தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரானவர்கள்.

இவர்களை பொறுத்தவரையில் தமிழ்ப்பிரதேசங்களை ஒரு புறம் சிறிலங்கா இராணுவம் ஆளவேண்டும். மறுபக்கம் இராணுவத்தால் முழுமையாகக்கட்டுப்படுத்த முடியாத வகையில் புலிகளும் தமது கொலைப்படலங்களைத் தொடரவேண்டும். இதற்கு இடையில் தமிழ் மக்கள் வேறு மாற்று வழி

யில்லாமல் அரசியற் தலைமையில்லாமல் எல்லா வகைகளிலும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

இதுதான் இந்த சொந்த இளச்சுரண்டல் வாதிகளினதும் சிங்கள இனவெறியர்களினதும் ஒரே நோக்கம்.

தமிழ் மக்களின் அரசியல் சிக்கல்களை பிரித்து இனம் கண்டு புரிந்து கொள்வது என்பது தமிழர்களுக்கே மிகவும் கடினமான ஒன்றாகும்.

ஆர்.நரசிம்மன்

ஆனால் தமிழர்களின் எதிர்பார்ப்போ

* தமிழர்களைச் சிங்களவர்கள் புரிந்துகொண்டு தீர்வுதரவேண்டும்.

* தமிழ் மக்களின் நிலையை இந்தியா புரிந்து கொண்டு உதவ வேண்டும்.

* தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை உலகம் அனுதாபம் காட்டி தீர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளே இருக்கும் சிக்கல்களை தமிழர்களே தீர்க்க வேண்டும்.

தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள்-தலைவர்கள் யார் என்பதை தமிழ் மக்கள் காலத்துக்காலம் தெரிவு செய்வது அவசியமாகும்.

தலைமை இல்லாத சமூகம் மேய்ப்பனில்லாத ஆட்டுமந்தையாம்.

தமிழ் மக்களின் அரசியற் கோரிக்கைகள் எப்படிப்பட்டதொரு தீர்வை குறைந்தபட்சம் தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் தான் உரத்துக் முழங்கவேண்டும்.

அரசியற் தீர்வை சிங்களத் தலைவர்கள் தான் முன்வைக்க வேண்டும். விமர்சிப்பது மட்டும் தான் தமிழ்த் தலைவர்கள் கடமை என இருப்பது சரியான அணுகு முறையாகாது.

மக்கள் மயப்பட்ட தலைவர்கள் உருவாக வேண்டும்-மக்களின் சரியான அபிப்பிராயங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்-மக்களுக்கு வழிகாட்டி நடத்திச் செல்லும் தலைவர்களே மக்களுக்கு வேண்டும்.

தனிமரம் தோப்பாகாது-உதிரியான தனிமனிதர்கள் நிறுவனமாகமாட்டார்கள்.

அறிவார்ந்த, ஆற்றல் மிக்க, அரசியல் சமூக அக்கறை கொண்டோர் இணைந்து செயற்படுவதற்கான ஒரே மூல வழி ஜனநாயகம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஸ்தாபன வடிவம் தான்.

ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தான் சரியானவர்கள்-தாங்கள் மட்டும் தான் தவறுகளை இல்லாதவர்கள் என்று கருதினால் பலதரப்பட்டவர்களை-பலதரப்பட்ட ஆற்றல் உள்ளவர்களைத் அறிவுக்கொள்கைகளை, சமூக அக்கறை கொண்டவர்களை-இணைக்கும்-இணைந்து செயற்படும் வாய்ப்பு ஏற்படாமலே போகும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் திறமைகள் உதிரிகளாச் சிதறுண்டு போய்க் கிடக்கின்றன. இதனால் தான் இங்கு இலுப்பைப்பூக்கள் சக்கரையின் இடத்தைபிடித்துக்கொண்டுள்ளன.

தமிழ்ச்சமூகத்தின் நிலைமை-தலைமையில்லாத இந்த நிலைமை-தொடருமானால் விடிவே ஏற்படாது போகும். சீரழிவுகளே தொடரும்.

இதை மாற்றியே ஆக வேண்டும்-மாற்றியே தீருவோம் என நினைப்போர் மாற்றத்துக்கான வழிகளைத் தேடவேண்டும்-வழிகளைத் திறக்க வேண்டும். ●

“எனது வாழ்க்கையின் மறக்க முடியாத காலப்பகுதி 1986ன் இறுதிநாட்கள். ஒவ்வொரு நாட்களும் ஒவ்வொரு யுகங்களாக நீண்டது போலிருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் விடியும் போது நேற்று வரை உயிர் வாழ்ந்துவிட்ட மகிழ்ச்சி ஒரு புறமும், இன்றைய நாள் எப்படிக்க கழியும் போகிறதோ என்ற ஏக்கம் மறு புறமுமாக இருக்கும். வவுனியா புகையிரத நிலையத்தில் வந்து கொழும்புக்கான பயணத்தை ஆரம்பித்த போது தாயக மண்ணிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்ட சோகம் நெஞ்சில் முட்டியது.”

இவ்வாறான ஒரு அனுபவம் எனக்கு மட்டும் வாய்த்தது அல்ல. எனினும் எனக்கு ஏன் இது நேர்ந்தது என்பதை இந்தக் காலத்திலாவது எமது மக்களுக்கு சொல்லி வைக்க வேண்டும்.

மாவட்ட மட்ட, இன அடிப்படை மிலான தரப்படுத்தல்களைக் கடந்து பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயில அனுமதி கிடைத்த போது எனது பெற்றோர் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சென்றடைந்த களைப்புத் தீருவதற்கிடையே 1983ன் இனக்கலவரம் வெடித்தது. யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பாதுகாப்பாகப் போய்ச்சேர்ந்தாலே போதும் என்ற நிலையில் பலத்த பிரயத்தனத்திற்கும் மத்தியில் தாயக மண்ணைச் சென்றடைந்தேன்.

அமளிகள் ஓய்ந்த பின்னர் மீண்டும் பேராதனைக்குச் செல்ல மனம் இடந்தரவில்லை. அப்போது பேராதனைக்கு தெரிவான மாணவர்கள் பலரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாற்றம் கோரிய போது நானும் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டேன். மகஜர்கள் மூலம் கோரிக்கைகள் விடுத்து சத்தியாக்கிரகம் உண்ணாவிரதம் எனப் போர்க்கொடி தூக்கி எங்கள் இடமாற்றக் கோரிக்கைக்கான குரல் ஒங்கி ஒலித்தது. உண்ணாவிரதம் இருந்த மாணவர்கள் விடுதலைப்பலிகளால் தூக்கிச் செல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி மனத்தில் காயம் ஏற்படுத்தியது.

இதேவேளை எங்களுக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. இந்த வேளையில் தான் சமூ மாணவர் பொது மன்றத்தினரின் அறிமுகமும், தொடர்பும் ஏற்பட்டது. பத்தகப் பூச்சியாக படிப்பு ஒன்றையே எண்ணத்தில் கொண்டிருந்த எனது பார்வை அகல விரிந்தது.

ஒடுக்கப்பட்ட-ஏழை மக்களின் குரல் என் செவிப்பறைகளையும் வந்து முட்டியது. இன ஒடுக்குமுறையின் கோர அனுபவம் நரம்புகளுக்குள் முறுக்கேற்றியது. ஒடுக்குமுறைகள் அற்ற-அடக்குமுறைகள் அகன்ற சமத்துவ-சமூக அமைப்பு ஒன்றைக்கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்ற கனவு வளர்ந்தது.

வரலாறு என்பது படிக்கப்படுவதற்கு மட்டுமல்ல படைக்கப்படவும் கூடியது என்ற நம்பிக்கை துளிர் விட்டது. இனத்தின்-சமூகத்தின் விடுதலைக்காக போராடும் வாய்ப்பு எல்லாத் தலைமுறைகளுக்கும் வாய்த்து விடுவதில்லை.

ஆனால் எமது இனத்தின் விடுதலைக்காகப் போராடும் வாய்ப்பை காலம் எமது தோள்களிலும் சுமத்தியிருக்கிறது என உணர்ந்து கொண்ட போது கல்வி இரண்டாம் பட்சமாகியது. பல்கலைக்கழகம் செல்வது அரசியல் தொடர்புகளை வலுப்படுத்திக்கொள்வதற்கே என்றாகியது. ஊர் ஊராகச் சுற்றித் திரிந்தோம்.

சமூக-பொருளாதார அரசியல் விடுதலையின் அவசியத்தை எடுத்துரைத்து, சுயநலம் மறந்து பரந்துபட்ட மக்களின் நலன்களுக்காக ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கவும், செயற்படவும் முன்வரவேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்தோம்.

தலைவர்கள் எனப்படுபவர்களின்

மண்டியீடு மன்னிப்புக் கோராமல் தப்பியோட....

இலை மறைகாய்

சாதாரியத்தால்-விவேகத்தால்-வீரத்தால் மட்டும் சமூக மாற்றம் வந்து விடப் போவதில்லை. புதிலுக்கு மக்கள் மத்தியில் ஒரு மாற்றம் வரவேண்டும், அதற்காக ஒவ்வொருவரும் பாடுபட வேண்டும் என்று முரசுறைந்தோம்.

வங்கிக் கொள்ளைகள், பொலீசார் மீதான தாக்குதல் போன்ற கவர்ச்சிகரமான செயற்பாடுகள், மக்களை வெறுமனே பார்வையாளர்களாக வைத்திருந்துவிடும் என்ற அச்சத்தை வெளியிட்டோம். ஆயிரம் சொற் பொழிவுகளை விட ஒரு கெரில்லாத் தாக்குதல் மிகுந்த பயனைத் தரும் என்று சொல்லப்பட்ட போது மக்களை மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றிவிடும் என்று நியாயம் சொன்னோம். சொற்களால் செயல்களே தேவை எனக்கூறியபோது வீரத்துடன் விவேகமும் வேண்டுமெனச் சுட்டிக்காட்டினோம்.

பெண்கள் போராட்டத்தில் பார்வையாளர்களாகவே இருக்க முடியும் என்றபோது இல்லைப் பங்குதாரர்களாக முடியுமென்று நிலைநாட்டினோம். தலைமையின் நலன்களுக்காக சகோதரப் படுகொலைகள் நடத்தப்பட்ட போது மக்களின் நலன்காவு கொடுக்கப்படுகிறதே என்று கண்டனம் தெரிவித்தோம்.

பம்பரம் போலச் சுற்றித்திரிந்து இந்த வேலைகளை மேற்கொண்டதால் பல்கலைக்கழக வாசல்கூட மறந்து போயிற்று. நாட்கள் நகர்ந்த விதம் கூடத் தெரிந்திருக்கவில்லை. காலச்சக்கரத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்து போயிற்று. 1986ன் இறுதிப் பகுதி வந்து சேர்ந்தது. ஈ.பி.ஆர். எல். எவ் என்னும் சமூகமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி செயற்படுவதற்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதன் உறுப்பினர்கள், ஆதரவாளர்கள் உடனடியான அண்மையிலுள்ள விடுதலைப்பலிகளின் அலுவலகங்களில் சரணடையவும்-இத்தகையவர்களை பாதுகாத்து வைத்திருப்பவர்களும் கூடத் தண்டனைக்கு இலக்காகலாம். என்ற அறிவிப்பை முழங்கியபடி ஒலிபெருக்கி கட்டிய வாகனங்கள் வீதி வீதியாகத் திரிந்தன. நாங்கள் தங்கியிருந்த வட்டுக்கோட்டைப் பகுதிக்கும் காற்றலைகள் இவ் அறிவிப்பைக் கொண்டு வந்தன.

என்ன செய்வது? ஏன் இந்த அறிவிப்பு? நாங்கள் செய்த தவறென்ன? என்ற கேள்விகள் மூளையைக் குடைந்தன. ஒரோய் தேவன் முதல் சின்ன மென்டிஸ் வரை சுட்டுக்

கொல்லப்பட்ட சம்பவங்களை அறிந்திருந்த நெஞ்சம் பயத்தால் படபடத்தது.

அரசாங்கப் படைகளின் சித்திரவதைகள், கொடூரங்கள் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் ஆதரவு காட்டிய மக்கள், விடுதலைப்பலிகளின் பலத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையில் எம்மை மண்ணிலிருந்து வெளியேறுமாறு அறிவுறுத்தினர். ஆலோசனை கூறினர். சரணடைவது பாதுகாப்பிற்கு குந்தகமானது.

எனவே தப்பியோடுங்கள். அது வரையில் முடிந்தளவு ஆதரவு காட்டுகின்றோம் என்பதுவே எம்மை அறிந்தவர்களின் ஏகோபித்த அபிப்பிராயமாக இருந்தது. தட்டிக்கழிக்க முடியாத இந்தக்கூற்றுக்களைச் செரித்துக் கொண்டு பூட்டிய அறைக்குள் முடங்கிப் போயிருந்தேன். ஜன்னல் கதவுகள் கூட இல்லாத அறையை பேப்பர் கொண்டு மூடி வைக்கும் அளவுக்கு புலனாய்வுப் பலிகள் பற்றிய அச்சம் நெஞ்சுக்கூட்டுக்குள் பரந்திருந்தது.

அடைக்கலம் தந்த வீடுகளுக்கு சொந்தக்காரர்கள் தினசரி எடுத்து வரும் செய்திகள் கலக்கமடையச் செய்வதாகவே இருந்தது. ஸ்தாபனமாக-இயக்கமாக-பலருடன் கைகோர்த்து நின்ற நான் தனிமைப்பட்டவனானேன். தனியொரு மனிதனானேன். பரந்துபட்ட மரணுட நேசமும், மக்கள் சக்தியின் மீது நம்பிக்கையும் இல்லாமல்-துப்பாக்கிகள் தரும் அதிகாரத்தால் அனைத்தையும் சாதிக்கலாமென கங்கணம் கட்டி நிற்கும் பலிகளின் முட்டாள்தனமான போக்கின் முன் மண்டியிருவதை விடத்தப்பியோடுவதே சரி என முடிவெடுத்தேன்.

புலனாய்வுப் பலிகளின் கண்களில் மண்ணைத் தூவி-பலிகளது எடுபிடிகளாகத் திரிந்து ஒவ்வொருவர் பற்றியும் தகவல் சேகரித்து வழங்கிய கண்ணாடி என்று எங்களால் அழைக்கப்பட்ட இராசநாயகம் பரதனின் பார்வைக்குள் சிக்காமல் வவுனியாவை வந்தடைவதற்குள் போதும் போதுமென்றாகி விட்டது.

1987ன் ஆரம்பத்தில் கொழும்பை வந்தடைந்த போதும் சுயவாழ்வு சொந்த எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனைகளை விடவும் பொதுவாழ்வு-இனநலம் பற்றிய எண்ணங்களே மேலோங்கிக் கிடந்தது. இதனால் மனித உரிமை அமைப்புக்களின் தொடர்பும், சிறைகளில் வாடிய தமிழினாளர்களுக்காக செயற்படும் வாய்ப்பும் கிட்டியது.

சிறைச்சாலைகளுக்கு விஜயம் செய்வது, தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை பார்ப்பது, அவர்களது வழக்குகளுக்கான சட்டத்தரணிகளை தொடர்புபடுத்துவது, தகவல் பரிமாற்றங்களைச் செய்வது, போன்ற சம்பளமில்லாத உத்தியோகம் வாய்த்தது. எனினும் மன உற்சாகத்துடன் அவற்றை மேற்கொண்டேன். இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் வந்து இந்தியப் படையினர் வந்த பின்னரும் கூட எனது பணிகள் தொடரப்படவேண்டியதாகவே இருந்தது.

இந்த நிலையில்தான் 1988ன் இறுதிப் பகுதியில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை அமைக்கப்பட்டது. எமது தாயகப் பரப்பில் எம்மவருக்கு ஒரு ஆட்சி என உள்ளம் பூரித்தது. இந்த மாகாணசபையின் செயற்பாட்டுக்கு கொழும்பு அரசு போட்ட முட்டுக்கட்டைகள், இனத்தின் எதிர்கால நலன்கள் என்பதைப் புறக்கணித்து பலிகள் ஏற்படுத்திய குழப்பங்கள், உண்மைகளை உணராமல் உணர்ச்சிகளுக்குள் தள்ளப்பட்ட மக்களின் மயக்க நிலைமைகள் என்பவற்றிற்கு மத்தியில் வடகிழக்கு மாகாணசபையை மெல்ல அடி எடுத்து நடக்க வைக்க என்னாலியற்றதைச் செய்ய எண்ணினேன்.

இதற்காக கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் பயணமானேன். சிவில் நிர்வாக சீர்குலைப்பு என்ற பெயரில் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களை பணிக்குச் செல்ல வேண்டாமெனப் பலிகள் பணித்தனர். வேலை செய்யாமல் இருந்தாலும் ஊதியத்தில் குறைவு இருக்காது என்று கொழும்பு உத்தரவாதம் செய்தது.

நதானமாக சந்திப்பார்களா?

சும்மர் தராயகப் பகுதியில் சிங்களக் குடியேற்ற நடக்கிறது. நடத்தக்கூடாது என்று என்ரீடில்லாறு கவலை. ஆனால் பரம்போர்ட்டுகளை கைகளை ஏந்தியபடி எந்தப் பிளையில் காலை வைச்ச எங்கே போய் இறங்கலாம் என்ற சந்தையை கோர நீண்டு கிடைக்க வடக்கும், கிழக்கும் சும்மர் தராயகம், பாரம்பரிய மூலம் என்று உச்சரிக்கிறதால் மட்டும் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நீக்காது கண்டியகோரா? சந்த மண் எங்கே சிசாந்த மண்ணென்ற சனம் விரும்க்கு குடியேற்ற மாதிரி அலுவல்கள் நடக்கவேண்டும் அதுக்கு துவக்குகளை கோர தீர்ச்சி வீரம் காட்டுவதை சிசாந்தமாவது நதான மராய் சந்தக்க வேண்டும். சிசய்வினமோ?

கிழக்கின் கவலை

சிசம்மண்பு புகைகுழிகள் பற்றி யாழ்ப்பாணத்திலே இருந்தும், சிசாமும்மில் இருந்தும் குரல் சிசாமுக்கின்ற கனவான்கள், 1990முதல் எழுவாரன் திசையல் நடந்து முடிந்து போன படுகிசாலைகள் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்கிறதால் அடுத்த திசையல் பல மரண முறுமுறுப்புகள். எங்கே ஊரில் ஆக்களைச் சீர்த்துக் கிசாந்த அங்கே போய் அடிபடுகின்ற. எங்கே ஊரில் நடக்கிறதகளை கண்டு சிசாந்தமரணம் திசையல், சனம் கவலைபோட சிசாமுலுது. சம்பந்தப்பட்டவையின் சிசய்களில் விடுகுச்சி, என்னவோ?

பலமரண சந்தேகம்

எதிர்ப்பு திசையல் பலமரண முன்னேற்றம், நடப்பது குறித்து பலமரண சந்தேகங்கள். அகவையும், திசையல் சிசய் பறைச்சதான சண்டையும் நடக்குகோ என்ற. நாடும் அடிக்கிற மாதிரி அடிக்கின்ற. நியம் அடிசுரமாதிரி அடி எண்டது போலவோ என்னவோ, 4ல் பதுங்கிறது பராயத்துக்குக்கோள் என்றும் ஆக்கள் நனைக்காமல்லை. ஆனால் அலை நல்லாய் பலவினமராய் போய்ட்டினம் எண்ணுரார் அம்மரணம்.

சும்மர் மக்களின் ஜனநாயகம்?

ஊரில்லாறு சீர்தல் அமர்க்களம். அடுத்தடுத்துச் சீர்தல். பிரச்சாரம் தூள் பரக்குது. படிசுக்களை தூசு சுட்டிக்கிசாந்தமரணம் சீர்தல். கிழக்கு மரணம் வகவியா உள்சுரமாதிரி சீர்தல். வடகிழக்கு மரண சபைச் சீர்தல், பற்றிக் சீர்ட்டால் சூழ்நிலை சரியல்லையாய். சும்மர் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு வலுப்பெறும் மரியாதை பற்றி ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகள் கூடக் கவலைப்படவில்லை. பிறகு சனத்தைப் பற்றி ஏன் சீர்ட்டான?

உரத்த முழக்கம்

1956ல் தனிச் சிங்களச் சட்டம், 1983ல் பிரிவினைத் தடைச்சட்டம், என்ரீடில்லாறு திசை ஒடுக்குமுறைக்கான வித்துக்கள் ஊன்றப்பட்ட போது எதிர்த்து நிற்கத் தரணியற்றவர்களாக மண்டியிடவர்கள் திசய் வீரம் சிசுநதைப் பற்றி என்ன நனைக்கின்றய்? அப்ப சிங்களம் படிச்சம், பிரிவினைத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் சத்தியப் பிரமணம் சிசய்கல் அசிசய்கலாம் சிசாமுலுக்காக. ஆனால் வீரமுள்ள சும்மன் என்பதால் மரணத்தை திசுக்கத் தயாரில்லை. அசுனால்தான் யாழ்ப்பாணத்திலே போய் வாடி எனக்கு விருப்பமில்லா விட்டாலும் சும்மியும் தான் சும்மர் பிரச்சினைக்கு சீர்தல் என்ற உரத்து முழங்குகின்றன். சிசாமும்மில் சும்மிக் கனவான்கள் ஒருவர் கூட்டத்தில் முழங்கினார். கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவர் எழுந்து வந்து சும்மியும் பற்றி கதைக்கிறதை குறைச்சால் நல்லது என்ற ஆசலமரண கூறச் சிசன்றார்.

கூட்டநிக்கைக்கு பதில்

சிங்களக் குடியேற்றத்தை நிறுத்து, வட வடக்கில் சும்மர் மக்கள் குடியேற அனுமதி என்று ஜந்து கட்டுகின்ற கூட்டாக வேண்டுமோள் விருத்ததும், அடுத்த நாளை கட்டுக்களின் அலுவலகங்கள் படைவினரால் முற்றுகையிடப்பட்டுள்ளது. சும்மிக் கட்டுக்கள் அரசின் முந்தானையில் பிடித்துக்கிசாந்த சிசாமுலுக்காக நரையாண்டி பண்ணுபவர்களுக்குத்தான் சிசாண்டட்டம்.

அரசாங்க உத்தியோகம் என்பது மக்களுக்கான சேவை என்பதை மறந்த-அல்லது மறுத்த எம்மவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டால் காணும் என்ற மனோ நிலைமைக்கு உட்பட்டு நின்றனர். மாகாண அரசின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றவர்கள் என்ற வகையின் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களை வேலைகளை மேற்கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய தாயிற்று.

இதில் ஓரளவுக்கு நிர்ப்பந்தம் மேற்கொள்ளவும் தேவை ஏற்பட்டுப் போயிற்று. இத்தகைய நிர்ப்பந்தங்களை பிரயோகித்தமையானது குறுகிய காலத்திற்கு வெற்றியை தந்திருந்த போதும் நீண்டகாலத் தோல்வியாகிவிட்டது என்பதை இப்போது உணர்கின்றேன்.

ஆனாலும் இந்தியப் படையினர் துணையை அகற்றி, நட்புச் சக்திகளை பலவீனப்படுத்தி, கையெழுத்துப் என்ற கண்முடித்தனத்தால் மக்கள் மீதான சந்தேகக் கணைகளைப் பாய்ச்சி, எம்மைத் தவிர அனைவரும் துரோகிகள் எனக் கூறிவரும் பலிகள் தமது போரைத் தொடர்வதால் தமிழ் மக்களுக்கு அழிவும், வேதனைகளுமே, எஞ்சுகின்றது என்பதை உணரும் போது சங்கடம் தலைதாக்குகிறது.

இருட்டினில் வழிதேடும் குருடனைப் போல எத்தனை நாட்களுக்குத் தான் எமது மக்கள் சீவிக்க முடியும்? உண்மைகளை உண்மைகளாக ஏற்று உணர்ச்சி வசப்படாமல் நிதானமாக சிந்தித்து-எதிர்கால நலன்கள் குறித்த பொது விடயத்தில் பகிரங்கமாகப் பேச முன்வராதவரை எமது மக்களை எந்த வானத்து இரட்சகனும் வந்து இரட்சிக்க முடியாது என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

